

Strojár 1/2020

roč. XXXIV NAJČÍTANEJŠÍ OBČASNÍK SPŠ MYJAVA

NAŠA ŠKOLA 70-ROČNÁ

70 rokov v živote človeka býva časom bilancovania, plány do budúcnosti sú už skromnejšie. V prípade inštitúcie akou je naša priemyslovka, však možno stavať na bohatej tradícii a neustále sa vyvíjať v súlade s potrebami priemyslu. Slová, ktoré odzneli v úvode príhovoru riaditeľa SPŠ...

KLEBETNÍK

Dnes si poklebetíme s p. profesorkou, ktorá na našej škole učí matematiku a chémiu, voľný čas trávi najradšej so svojou rodinou, rada pracuje v záhradke a pečie zákusky.

Áno, reč je o Mgr. ...

Prebudil nás NEPREBUDENÝ

Blížili sa najkrajšie sviatky v roku – Vianoce a s tým spojené vytúžené prázdniny. A zrazu jedna dobrá správa za druhou... Najskôr sme sa dozvedeli, že v posledný školský deň v tomto roku sa neučíme, ale máme triedne vianočné posedenia. Super! Ale to ešte nebolo všetko. Štyria naši triedni učitelia prišli s nápadom ako spojiť príjemné s užitočným. O čo išlo?

EDITORIÁL

2020. Vstúpili sme do nového roka a súčasne do nového desaťročia. Čo nám magický rok 2020 prinesie? V čom bude iný?

Pátral som, čo na kombináciu dvojok a núl hovoria numerológovia.

Z ich hľadiska ide vraj o tzv. osudové alebo životné číslo 4. Po zrátaní všetkých čísl v roku 2020 ($2+0+2+0 = 4$) musíte dosiahnuť jednociferné číslo. Štvorka sa viaže s rodinou, koreňmi a počiatkom, ale symbolizuje zároveň Zem.

O tom, že práve Zem bude stredobodom moderne zmýšľajúcich ľudí 21. storočia, sme sa presvedčili už v uplynulých mesiacoch. Nemalo by nám byť ľahostajné, akým smerom sa bude vyvíjať naša planéta. Každý by mal svojou troškou prispieť k jej udržateľnosti. Zodpovedný prístup k Zemi, ale aj ku každému z nás, sa stáva novým bohatstvom ľudí.

Rok 2020 bude aj synonymom rovnováhy. Všetko musí byť v živote vyvážené a medziľudské vzťahy sú základ. Niekedy nás môže brzdiť od niečoho nového a nepoznaného nielen strach, ale aj zaužívané stereotypy. Vykročenie zo svojej komfortnej zóny a otvorenosť voči zmenám nás môže predurčiť na úspech. Preto je na čase obnoviť vieru v samého seba. Intuícia nám niekedy napovie viac ako rozum, ale rozum je dôležitý zase na to, aby všetko malo svoju rovnováhu, a teda vyváženosť. Preto vám do nového roka želáme dostatok rozumu i citu, veľa zdravia, šťastia, úspechov, ale aj príjemné a pohodové chvíle s novým Strojárom.

Za celú

redakčnú radu

šéfredaktor Rado.

Foto zadná strana: Patrik Pobjecký

OBSAH

Editoriál	2
Naša škola 70-ročná	3
Pestrá paleta súťaží	5
GYMY vz SPŠ	8
Klebetník	10
Hory a mesto Myjava	13
Na hrane (za hranou) života a smrti	14
Deň otvorených dverí	18
Minúty nikdy tak nebežia	20
Zavítal k nám Mikuláš	22
NonSENs NOCI SVÄTOJÁNSKEJ	23
Láska v krabici od topánok	24
Vianoce s Úsmevom	25
Červené stužky	26
Prebudil nás NEPREBUDENÝ	28
Znovu spolu	30
Naši ex	36
Príbehy ukryté v knihách	38
Bola raz jedna trieda	40
Nad sieťou/pod sieťou	42
Viete, že...	44
Niekoľko omylov všeobecného vzdelania	45
Ima3kulácie	46
Školský florbalový turnaj	47
Stránky plné humoru	48
Riešte hlavolam SUDOKU	50
Otestuj svoje vedomosti	51

NAŠA ŠKOLA 70-ročná

„Každé okrúhle jubileum nás vo väčšej miere prinúti zamyslieť sa nad naším doterajším bytím i nad tým, čo nás ďalej čaká. 70 rokov v živote človeka býva časom bilancovania, plány do budúcnosti sú už skromnejšie. V prípade inštitúcie, akou je naša priemyslovka, však možno stavať na bohatej tradícii a neustále sa vyvíjať v súlade s potrebami priemyslu.“ Slová, ktoré odzneli v úvode príhovoru riaditeľa SPŠ Myjava Andreja Dugu otvorili vo štvrtok 16. januára 2020 slávnostnú akadémiu venovanú okrúhlemu výročiu založenia našej školy.

Je to veru tak. Myjavská priemyslovka má za sebou už 70 rokov svojej existencie a vstupuje do novej desaťročnice svojho úspešného pôsobenia. Pri tejto príležitosti sa v Kultúrnom dome Samka Dudíka zišli študenti, súčasní i bývalí pedagogickí a nepedagogickí zamestnanci, významní hostia, aby si pripomenuli najdôležitejšie medzníky histórie

našej strednej školy a zároveň prezentovali jej súčasné i budúce smerovanie.

Zablahoželať myjavskej priemyslovke prišiel aj trenčiansky župan Jaroslav Baška, z ktorého rúk si vybraní bývalí i súčasní zamestnanci školy prevzali ďakovné listy za dlhoročnú aktívnu a obetavú prácu, tvorivý prístup v oblasti vzdelávania a zásluhy pri rozvoji

školy. „Z pohľadu zriaďovateľa musím povedať, že táto škola má do budúcnosti veľký potenciál. TSK do nej investoval nemalé finančné prostriedky, čo svedčí o tom, že si prajeme, aby aj v najmenšom okrese Trenčianskeho kraja fungovala práve takáto významná inštitúcia,“ zdôraznil vo svojej príhovore predseda TSK.

Slávnostnú akadémiu obohatili pestrým kultúrnym programom súčasní i bývalí študenti školy. Nechýbal tanec,

hudba, spev, ani hovorené slovo. Upútal folklórny súbor Kopaničiari, vrátane hudobníkov Ondreja Viskupa, Samka

Mizeráka, tanečníka Matúša Durca i spevákov Pavla Hrbáčka, Moniky Gablovskej a Lenky Siváčkovej. Zaslúžený potlesk zožala i tanečná skupina LAS BABAS so študentom 4. ročníka Davidom Mičom. Klavírnú skladbu sme si vypočuli v podaní Alenky Schmidolovej

Na záver už len zopár úprimných želaní zrelej dáme, sedemdesiatročnej myjavskej priemyslovke:

„Aby bola stále v dobrej kondícii, držala si svoju formu, aby bola stále o krok vpredu pred svojimi konkurentkami a aby mala neustále dostatok mladej krvi, ktorá ju poženie stále dopredu.“
Mgr. Ľubomír Podrazil

„Zrelej dáme, našej škole, zo srdca želim silných, optimistických učiteľov. Žiakov, ktorí budú mať úctu, slušnosť, chuť sa niečo nové naučiť a dozvedieť pre ich ďalší profesijný život.“

Ing. Evka Podmajerská

„SPŠ Myjava želim, aby sa jej v nasledujúcich rokoch dobre darilo. Prajem jej veľa talentovaných žiakov, skvelých profesorov a dúfam, že naďalej bude prosperovať.“

Ing. Zdenka Bendová

a na elektrickej gitare hral Tomáš Kabát. Jednotlivé čísla programu prepájalo sprievodné slovo moderátorov programu - Denisy Stahelovej, Michala Pribyla, Erika Bordáča a Radovana Pekara doplnené prezentáciou o minulosti i súčasnosti našej priemyslovky.

M., foto: Patrik Pobjecký

PESTRÁ PALETA SÚŤAŽÍ

MLADÝ MECHATRONIK

7. november 2019 sa na našej priemyslovke niesol aj v znamení školského kola súťaže Mladý mechatronik. Zúčastnilo sa jej 24 žiakov 3.A triedy rovnomenného študijného odboru mechatronik. Rozdelení na osem trojčlenných družstiev postupne v tridsaťminútových intervaloch prešli štyri stanovišťa:

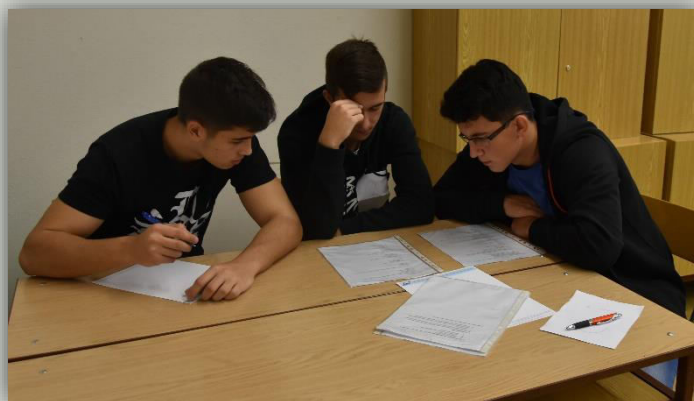

1. stanovište - praktická úloha podľa písomného zadania,
2. stanovište – navrhnutie pneumatického a elektrického obvodu podľa zadania,
3. stanovište – písomný test pozostávajúci z 50 otázok,
4. stanovište – poznávačka – žiaci mali popísať 10 pneumatických

a elektropneumatických prvkov - ich názov, stručný popis a využitie v praxi.

V súťažnom zápole mechatronikov boli najúspešnejší:

1. miesto – Bellay, Kalný, Grexa
2. miesto – Paracka, Bordáč, Blatnický
3. miesto – Pobjecký, Kováč, Pekar

Vítazný tím bude SPŠ Myjava reprezentovať v roku 2020 na medzinárodnej súťaži Stříbrný píst, ktorú organizuje spoločnosť SMC Industrial Automation v českém Vyškove.

Budeme držať palce!

ZENIT V STROJÁRSTVE

V stredu 27. novembra 2019 sa v priestoroch Strednej odbornej školy strojníckej v Považskej Bystrici uskutočnilo krajské kolo súťaže ZENIT v strojárstve. Zúčastnilo sa jej 24 študentov, ktorí súťažili v štyroch súťažných kategóriách A, C, R a S.

Naša škola mala zastúpenie v dvoch súťažných kategóriách - A a S. V kategórii A farby myjavskej priemyslovky obhajoval žiak 4. ročníka odboru mechatronik Rastislav Čechot. Súťaž pozostávala z vypracovania teoretickej časti formou testu na PC a z praktickej časti, v ktorej súťažiaci riešili návrh uloženia výstupného hnaného hriadeľa prevodovky uloženého vo valivých ložiskách. V obidvoch častiach uplatnili svoje vedomosti najmä zo strojárскеj konštrukcie, technológie a grafických systémov.

V kategórii S nás zastupoval tohtoročný maturant Denis Buchta, žiak študijného odboru mechanik nastavovač. Na súťažiach okrem vedomostného testu čakala praktická úloha - strojná výroba súčiastky podľa výkresovej dokumentácie na klasických obrábacích strojoch, ako sú frézka, vŕtačka a sústruh. V kvalitnej konkurencii Denis obsadil výborné 3. miesto. Srdečne blahoželáme a ďakujeme za vzornú reprezentáciu školy.

OLYMPIÁDA ZO SJL

Svoje vedomosti a zručnosti z materinského jazyka sme si 3. decembra 2019 overili v školskom kole olympiády zo slovenského jazyka a literatúry. Súťažili sme v dvoch kategóriách: 1. a 2. ročník, 3. a 4. ročník. Porota zložená z našich slovenčinárov vyhlásila nasledovné výsledky:

1. kategória - 1. a 2. ročník:

1. miesto Križánek Jakub 1.B
2. miesto Mihajlevič Matúš 1.B
3. miesto Sudorová Veronika 2.B

2. kategória - 3. a 4. ročník:

1. miesto Paracka Patrik 3.A
2. miesto Bordáč Erik 3.A
3. miesto Vido Samuel 4.C

Blahoželáme a víťazom budeme držať palce v krajskom kole.

OLYMPIÁDA Z NEJ

Dňa 4. decembra 2019 sa konalo na našej priemyslovke školské kolo olympiády nemeckého jazyka. Zúčastnilo sa ho 10 najlepších žiakov SPŠ s pozitívnym prístupom a záujmom o nemčinu z 1. - 3. ročníka. Súťaž prebiehala podľa platných organizačných pravidiel. V piatich častiach olympiády mali súťažiaci možnosť preukázať všetky svoje gramaticko - konverzačné schopnosti, na základe ktorých

sa na prvých 3 miestach umiestnili nasledovní žiaci:

1. Sloboda Pavol 2.B
2. Pobjecký Patrik 3.A
3. Eliášová Jana 2.B

Víťaz školského kola sa zúčastnil v januári 2020 obvodného kola na Gymnáziu Myjava, ale do krajského kola už nepostúpil.

OLYMPIÁDA Z ANJ

V stredu 4. decembra 2019 sa v učebni 118 zišli vybraní študenti 1. – 4. ročníka, aby sa predviedli so svojimi vedomosťami z angličtiny. Po písomnej časti – gramatika, slovná zásoba, čítanie najlepších čakala ešte ústna časť, po ktorej porota určila konečné poradie:

1. miesto Samuel Vido 4.C
2. miesto Erik Bordáč 3.A
3. miesto Radovan Pekar 3.A

Vzhľadom na iné povinnosti súvisiace s prípravou celoškolskej oslavy sa obvodného kola 15. januára 2020 zúčastnil súťažiaci zo 4. miesta - Pavol Sloboda z 2.B.

Po úspešnom zvládnutí jednotlivých častí olympiády nás bude reprezentovať v krajskom kole anglickej olympiády.

Blahoželáme a veľa úspechov v krajskom kole!

text a foto: P.P, R.P.

GYMNÁZIUM verzus STREDNÁ PRIEMYSELNÁ ŠKOLA. V uplynulom roku prvýkrát. Podujatie, ktoré zaujalo. Prečo z neho neurobiť tradíciu?

V úvode si pripomínáme významné novembrové udalosti z roku 1939 i z roku 1989. Vzápätí plynulo prechádzame k súčasnosti. Stručné predstavenie oboch škôl prostredníctvom krátkych videofilmov a ideme súťažiť.

Preto sa 19. novembra 2019 v Dome kultúry Samka Dudíka v Myjave stretávame opäť. Dve školy. Dva súťažné tímy. Dvaja moderátori. Účinkujúci a obecenstvo.

Našu školu reprezentujú štyria odvážlivci, ktorí sa nebáli ísť s kožou na trh: Monika Raganová, Pavol Sloboda, Jakub Slezák a Juraj Ondris.

Začíname.

Vedomostný kvíz. 1. kolo: hlavné mestá, história, cudzie slová.

Súťaž zručnosti: Jablko, nôž, krajčírsky meter. Zástupca každého súťažného družstva čistí jablko. O čas nejde. Čia šupka bude dlhšia?

My, priemyslovácki študenti i profesori, výdatne povzbudzujeme tých našich.

Vedomostný kvíz. 2. kolo: elektrotechnika a fyzika, logika, matematika.

Súťaž zručnosti: Jeden zo súťažiacich opisuje ostatným z tímu slová z kartičiek. 3 minúty. 20 slov. Kto ich uhádne viac?

Výsledky sú tesné. Povzbudzujeme ešte hlasnejšie a intenzívnejšie.

Vedomostný kvíz. 3. kolo: film, šport, vynálezy.

Súťaž zručnosti: Člnkový beh. Sťažený „šľapadlom“. Kto bude rýchlejší?

Záverečná sumarizácia bodov. Chvil'a napätia. **TEŠÍME SA Z VÍŤAZSTVA.** Zdolali sme Gymnázium Myjava 23 : 22. **BLAHOŽELÁME!**

Jednotlivé časti súťaže oddeľujú príjemné vystúpenia študentov z oboch škôl. Nás reprezentujú nadaní hudobníci – gitarista Tomáš Kabát a klaviristka Alenka Schmidolová, tanečníci z technického lýcea s baletnou klasikou Labutie jazero a vtipný pohotový Denis Buchta alias Majster N. Na záver odovzdanie cien súťažiacim, záverečné príhovory zástupcu mesta Myjavy, hlavného organizátora - riaditeľa Centra voľného času Myjava Mgr. Mária Dugu, zástupcov oboch zúčastnených stredných škôl a nakoniec sľub. Na budúci rok sa stretneme opäť. Zaujímavé tradície je dobré rozvíjať.

B., foto: Sloboda, Filípek

KLEBETNÍK

Dnes si poklebetíme s p. profesorkou, ktorá na našej škole učí matematiku a chémiu, voľný čas najradšej trávi so svojou rodinou, rada pracuje v záhradke a pečie zákusky a tiež sa rada vracia na chalupu na vrbovčianske kopanice. Áno, reč je o Mgr. Adriane HutYROVEJ. Chcete vedieť viac? Čítajte náš KLEBETNÍK.

Kde a v akom znamení ste sa narodili?

Narodila som sa v Myjave v znamení Vodnár.

Na ktoré chvíle z detstva najradšej spomínate?

Najviac mi utkveli v pamäti chvíle strávené s mojimi najbližšími: rodičmi a dvoma sestrami. Rada spomínam na naše spoločné dovolenky, na ozdobovanie vianočného stromčeka, pečenie vianočných medovníčkov. Rada tiež spomínam na prázdniny u babky na kopaniciach, kde sme sa s bratrancami a susedmi hrávali na Indiánov, kovbojov, strieľali z kuše, ložili po stromoch.

Aké školy ste vyštudovali?

Najskôr som navštevovala 1. ZŠ v Myjave. Maturovala som na Gymnázium v Myjave a potom som pokračovala štúdiom na Prírodovedeckej fakulte UK v Bratislave odbor matematika – chémia.

Čo vás na vysokoškolskom živote najviac priťahovalo? Naopak, čo bolo na vysokoškolskom štúdiu najťažšie?

Tak ako asi každého študenta, aj mňa najviac priťahoval život na internáte, „krúžkovice“... Spoznala som tu veľa skvelých ľudí a s niektorými sa stretávame dodnes. Najťažšie na štúdiu matematiky bolo zapamätať si to veľké množstvo definícií, axióm, viet a ich dôkazov. Štúdium chémie bolo tiež náročné a hlavne časovo (5 – 6-hodinové „labáky“). A najťažšia z toho bola organická chémia.

Odkedy a ktoré predmety učíte na našej škole?

Na priemyslovke som začala učiť v netradičnom dátum – 1. februára 2003. Vyučujem matematiku a chémiu.

Kde ste pracovali pred príchodom na SPŠ Myjava?

Po ukončení vysokej školy som jeden rok učila na 3. ZŠ v Myjave a potom na ZŠ v Kostolnom.

Čo si na vašich študentoch najviac ceníte?

Cením si predovšetkým takých študentov, ktorí vedia, čo chcú v živote dosiahnuť a robia všetko pre to, aby sa im sny splnili. Vážim si aj tých, ktorí sú ochotní pomôcť spolužiakom, ktorí to potrebujú. Zdá sa mi však, že takýchto študentov je čím ďalej, tým menej.

Naopak, čo vás vie z ich strany najviac nahnevať?

Nezáujem o učenie, neochota spolupracovať, neúprimnosť, lenivosť žiakov, vulgárnosť.

Akú najväčšiu hlúposť ste počuli z úst žiaka? Určite ich bolo veľa, ale vyberte jednu - dve najvtipnejšie.

Tých hlúposťí, ktoré žiaci vypustia, je dosť. No žiadna vtipná mi teraz nenapadne.

Aký najzaujímavejší ťahák ste našli u žiaka a aké ťaháky ste používali ako študentka vy?

Dnešní študenti nie sú veľmi vynaliezaví. Majú ťaháky hlavne v mobile - ofotené celé poznámky. Ale stretla som sa aj s prefoteným ťahákom. Aj my sme si kedysi robili ťaháky,

dievčatá najčastejšie pod silonky alebo skladacie harmoniky. Ale sme si ich písali rukou a pritom sme sa to naučili, takže sme ich ani nemuseli použiť.

Myslíte si, že dnešní študenti sú v niečom iní, ako ste boli pred niekoľkými rokmi vy ako stredoškólači? Ak áno, v čom?

Je iná doba, aj študenti sú iní. My sme museli študovať viac literatúry. Dnes majú viac možností získavania informácií, všetko si môžu vygoogliť. My sme viac navzájom komunikovali, dnes sú študenti celé prestávky na mobiloch.

Ak by ste aspoň počas jedného dňa robili hlavnú poradkyňu ministrovi školstva, čo by ste v slovenskom školstve navrhli zmeniť?

V posledných rokoch sa v školstve stále niečo mení, len nie k lepšiemu. Určite by som však

posilnila vyučovanie matematiky na stredných odborných školách v študijných odboroch. Dve hodiny matematiky týždenne je veľmi málo.

Nemám žiadnu obľúbenú knihu ani film. Rada čítam „romány pre ženy“ a mám rada súčasné české komédie.

Odbočme od témy škola. Čomu sa najradšej venujete vo voľnom čase?

Takmer všetok voľný čas trávim so svojou rodinou. Rada pracujem v záhradke, trochu športujem, hlavne plávam, rada pečiem.

Varíte rada? Aké je vaše najobľúbenejšie jedlo?

Varím rada hlavne pre manžela a dcéry. Milujú moju sviečkovú omáčku s domácou knedľou. Ja mám rada cestoviny na rôzne spôsoby.

Ktoré zaujímavé krajiny či mestá ste navštívili? Kde sa vám najviac páčilo?

Navštívila som takmer všetky okolité krajiny, ale najzaujímavejšou krajinou bolo USA, kde som strávila šesť týždňov. Navštívila som New York (ešte stáli aj „dvojčky“), New Jersey, Washington, Charlotte, Smoky Mountains a ďalšie zaujímavé miesta. A páči sa mi Bulharsko, kam v posledných rokoch chodíme v lete na dovolenku.

Máte nejakú obľúbenú knihu či film?

Čo považujete v živote za najdôležitejšie?

V živote považujem za najdôležitejšie zdravie, moju rodinu, priateľov.

Naopak, čo by vám v živote určite nechýbalo?

Určite by mi nechýbala arogancia, ľahostajnosť ľudí.

Ak by bol možný prenos v čase, v akom období by ste najradšej chceli žiť?

Ja som rada, že žijem v tejto dobe. Do minulosti by som sa určite vrátiť nechcela.

Máte nejaké obľúbené miesto, kam vždy rada zájdete?

Rada sa vraciam na chalupu na vrbovčianske kopanice, kam sme chodievali na prázdniny k babke. Je tam krásna príroda a ticho.

Ak by ste nepracovali v školstve, akému povolaniu by ste sa najradšej venovali?

Už počas štúdia na gymnáziu som sa rozhodla pre učiteľstvo a svoje rozhodnutie by som nemenila. Keby som si musela vybrať niečo iné, keďže rada pečiem zákusky, torty, asi by som bola cukrárkou.

Na záver, čo by ste zaželeli čitateľom nášho časopisu?

Dnešná doba je veľmi zložitá a študenti by mali byť pripravení na reálny život, aby uspeli. To však dosiahnu len vtedy, ak nebudú zbytočne plytvať časom a budú sa venovať štúdiu a svojim záujmom. Na záver im želim veľa zdravia a mojím maturantom úspešné zvládnutie maturitných skúšok a nech sa im splnia ich plány v ďalšom živote.

Za rozhovor ďakuje redakčná rada
Foto: rodinný album Mgr. A. Hutýrovej

mestách,
hrdinoch
i nadobúdaní
nového
zmyslu
života.
Pastva pre
oči i tlak na
zamyslenie.
A čo sme
videli?

Piatok. Posledný deň v týždni. Škola.
Vyučovanie sa vlečie neskutočne pomaly.
Alebo. I neuveriteľne rýchlo. Vtedy, keď sa
skoro nevyučuje. A predsa i vtedy sa dá tráviť
čas v škole zmysluplne. Tak ako
22. novembra 2019. Najskôr prváci a druháci
využili prvú hodinu vyučovania na prednáške
firmy Brantner o separovaní odpadu, čo už
v súčasnosti začína byť
veľmi vážny problém
nielen našej krajiny, ale
i celej planéty, a to
nehovorím o blízkej či
vzdialenej budúcnosti.
Závisí len a len od každého
z nás, či sa spamätáme.
A potom. Potom sme
prežili jeden a pol hodiny
zaujímavo a príjemne
strávených v Kultúrnom
dome Samka Dudíka na
filmovom predstavení
festivalu **Hory a mesto**

Myjava 2019. Filmový festival je prednostne
určený priaznivcom turistiky, cestovania,
športu a dobrodružstva, čo neodmysliteľne
súvisí s nami, mladými.

Po úvodných slovách a predstavení festivalu
p. Marekom Hrinom, pracovníkom domu
kultúry, sa pred žiakmi priemyslovky
a gymnázia odohralo 5 krátkometrážnych
filmov o adrenalínových športoch, horách

Crossbikerov s kaskadérskymi kúskami na
trasách krásnej slovenskej prírody, zimné
surfovanie v ľadových vodách medzi kryhami
Hurónskeho jazera, ktoré zachránilo pred
spíjaním sa alkoholom skalolezca prežitého
30-metrový pád, dolámaného s devastačným
poranením nohy, ktorý sa postavil novej
výzve života čelom a, hoci s protézou, znova

zlieza skaly a učí tomu
i ďalších hendikepovaných
športovcov i nešportovcov
a dáva im znova pocit
naplnenosti
a zmysluplnosti,
profesionálneho japonského
snoubordistu pokorujúceho
jednotlivé hory a bez štipky
strachu prepletajúceho sa
medzi stromami v plnej
rýchlosti, troch priateľov -
paraglajdistov na
lietajúcich krídlach

v krásnej nórskej prírode za polárnym
kruhom a ich stretnutie s maličkou nomádkou
– dcérkou nových známych – rodinou
mladých ľudí cestujúcich starým autobusom
po celom svete... a zrazu, zrazu si človek
uvedomí, že skutočným zmyslom života
nemusí byť ani kariéra, ani zhŕňanie
bohatstva...

A to bola pointa tohto piatkového dňa. P.

NA HRANE (ZA HRANOU) ŽIVOTA A SMRTI

Stat' sa to môže každému!

Slovenský film *Kto je ďalší?* režiséra, scenáristu, autora námetu MIRA DROBNÉHO prišiel do kín v auguste 2019.

Je inšpirovaný tromi skutočnými príbehmi zo Slovenska, Ruska a Kanady.

Osudy hlavných hrdinov zmenil internet a priviedol ich až na hranicu života a smrti. Vo filme sa otvára hneď niekoľko problémov mladých: šikana, sexuálne vydieranie či zbieranie lajkov a srdiečok za cenu riskovania vlastného života.

Vznikol tak doku-film, ktorý vo svete získal zatiaľ 12 ocenení, vrátane dvoch hlavných cien za najlepší film na festivaloch v Minsku a v Moskve. Film zlomil rekord už pred svojou premiérou vďaka nasadeniu do rekordného počtu 86 kinosál, čo je najviac, koľko kedy aký film – aj vrátane blockbustrov – na Slovensku mal.

„Najväčším ocenením pre nás ale bude aj tak divácka návšteva v slovenských kinách,“ povedal Miro Drobný.

Krajiny nakrúcania: Čína, Južná Kórea, Hong Kong, Francúzsko, Česká republika a Slovensko.

Kto som? Aký som? Kto sme? Akí sme?
Kto je ďalší?

Sychravý jesenný čas. Dážď a chlad. V nás!?!
Všade okolo nás!?!

9:00. 5.11.2019. Kinosála Kultúrneho domu Samka Dudíka v Myjave plná študentov a učiteľov priemyslovky a gymnázia. Vrava a smiech stíchli. Začína film. Tri príbehy. Tri príbehy s množstvom ľudí poznačených tragickými osudmi... Tragédiami, ktoré sa nemuseli stať, ktoré nemuseli byť... Film o nás, našej súčasnosti, našej ľahostajnosti, našej...

„VY SA SMEJETE? JA PLAČEM!“

1. príbeh

Venuje sa kyberšikane. Hlavnú úlohu v ňom stvárňuje známa slovenská raperka Aless (Alessia Caparelli), ktorá s týmto problémom bojuje. Šnúru koncertov končí predstavením vo

svojom rodnom meste. Do hľadiska sa posadia učitelia a spolužiaci, ktorí ju pred pár rokmi dohnali až k pokusu o samovraždu. Po tejto tragédii začala písať texty a spievať. Rozhodla sa, že raz sa vráti a všetko im povie priamo do očí. Televízny štáb zapína kamery a zachytáva Alessin posledný boj so šikanou. Kamera sleduje reakcie jednotlivých aktérov. Jej pohľad rozpitvava ich vnútro:

Aless – z bezmocnej, krehkej, zranenej a pošliapanej obeti sa stáva žalobca a svedomie zúčastnených.

Traja bezmenní chlapci – v ich očiach závisť

či nenávisť, alebo oboje, ťažký sebavedomí machri, obeť i manipulácie, prototypy – vzorka šikanistov, zjednodušená a zúžená (v súvislosti s tútorom – vyholeným nabúchaným náckom v nóbl färe). Chlapec – momentálna obeť so sklopeným pohľadom. Z ubitého, bojazlivého, váhavého sa mení na statočného, schopného postaviť sa na odpor.

Bývalá kamarátka nechajúca Aless v „kaši“ – zo zbabelej, hanbiacej sa postaviť pravde do očí a podržať priateľku za... sa stáva empatické dievča bez strachu vyjadriť jasným gestom svoj postoj.

Učiteľka - z človeka typu nehas, čo ťa nepáli, radšej nevidieť, ako riešiť, nevšímavá, povrchná, odchádza zamyslená v boji so svojím svedomím.

A nakoniec, bezmenná masa triedy – z mladých ľahkovážnych, ľahostajných, nevšímavých jedincov majúcich všetko „na háku“, z tých, čo im je všetko na smiech, vstávajú ľudia, ľudia s názorom, ktorý sa neboja dať najavo, snažiac sa ukázať, že väčšina mladých ľudí ...

„Kyberšikana už žiaľ dnes nie je ničím výnimočným. Úspešne sa jej podarilo nahradiť „tradičnú“ šikanu a v mnohých smeroch ju posunúť na ešte vyšší (a horší) level. Ide o tému, s ktorou sa vie vysporiadať len málokto. Deti mlčia, rodičia sa trápia a učitelia na školách si problém pohadzujú ako horúci zemiak. Bojovať s ňou tak, aby sa samotný problém ešte viac neprehĺbil, je mimoriadne náročné. O to viac, keď v tom celom zohráva hlavnú úlohu internet.“

Skúsenosti s kyberšikanou priznali speváčka Celeste Buckingham, ktorá doň zložila pieseň, aj reperka Aless, ktorá v ňom hrá a ktorej snímka podľa marketingu zmenila život.“

„RADŠEJ ZHORIEŤ, AKO TLIET“

2. príbeh

Extrémny fenomén „rooftopping“ predstavia v druhom príbehu dvaja najznámejší rooftopperi na svete Oleg (Vitalij Raskalov) a Vadim (Vadim Makhorov). S kamerami na hlavách a bez akéhokoľvek istenia, protizákonne zdolávajú jednu výškovú budovu za druhou po celom svete. Ich slávu

zatieňuje iba krásna Angela (Angela Nikolau). Rozhodnú sa, že na výstup v areáli atómovej elektrárni (spoznávame Jaslovské Bohunice) priberú aj ju. Aby získali najkrajší záber s najväčším počtom lajkov, riskujú svoje životy, ale i jej srdce. Doslova s otvorenou pusou zabúdajúc dýchať hľadáme na zábery na hranici života a smrti desiatky metrov nad zemou. Záver príbehu človeka naplní množstvom emócií, rovnako ako odkaz, ktorý v sebe tento príbeh nesie.

Pohľad na pustý stolček pri zábradlí po dievčatku podľa huncu svojmu idolu, ale i obaja zatiaľ preživší hrdinovia (ona a on) nevediac, nedomysliac, čo svojím spôsobom života pre mladých spôsobujú a nemo hľadiaci

na prázdny rám bez fotky, plačúci za mŕtvym kamarátom, dávajú okrem iného i zrkadlo.

Zrkadlo našich vlastností... povrchnosti, ľahostajnosti, nedomyslenia dôsledkov našich činov, pózerstva... predviesť sa, presadiť sa za každú cenu, byť in, cool, byť iný.

„Rooftopping je lezenie na vysoko položené miesta s cieľom získať lajky na sociálnej sieti. Ruskí rooftopperi Vadim Makhorov a Vitalij Raskalov riskovali pri nakrúcaní životy a ruská extrémna modelka Angela Nikolau musela podpísať vyhlásenie, že ak pri nakrúcaní filmu náhodou zomrie, za jej smrť nebude štáb zodpovedný.“

„TO JE ZA MÔJHO SYNA“

3.príbeh

Film uzatvára tretí príbeh, ktorý sa sústreďí na tri kontroverzné témy - sexuálneho zneužívania mladých cez internet, sexuálneho zneužívania

detí kňazmi a motívom pomsty, bohužiaľ, na čo vždy doplatia tí najnevinnejší... V hlavných úlohách sa v ňom predstavili americký herec Brian Caspe a mladá Američanka Anita Sonnberger, ktorá hrá dievča dotlačené do bezvýchodiskovej situácie, rozhodnutá prehovoriť o svojom sexuálnom vydieraní bez hláska, bez toho, aby vyslovila čo i len slovo, akoby nemo a predsa. Dcéra otca - kňaza, ktorý, ako vyplynie zo záverečnej pointy, sám kedysi zneužil syna „pomstiteľa.“ A znova doplatí ten najnevinnejší.

Pastier? a ovečka? . Nie! Zver! a vlk!

Duchovný vodca – kňaz, pokrytec, ktorý by

mal byť vzorom morálky. Jeho farník, ktorý z pomsty a možno i deviantstva namiesto pohrúženia sa do Biblie a počúvania kázne, sleduje svoju nevinnú obeť na mobile.

„Zneužitie dôvery a následné sexuálne vydieranie sa deje podľa presného postupu. Útočník skrytý za falošný profil si najprv vytipuje obeť. Sú to dievčatá alebo chlapci, ktorí nemusia byť na internete aktívni. Majú pár fotografií na svojom profile. Osloviť takéto budúce obeť je pre ne povzbudením, vyjadrením pozornosti. Nasleduje postupné budovanie dôvery, získanie osobných údajov o rodine a snaha izolovať obeť od okolia. Ďalej sa pod rôznymi falošnými dôvodmi vyláka nahá fotografia.“

SME PRODUKTOM I OBEŤOU SVOJEJ DOBY!

Posledná vyučovací hodina dňa. Hodina po...

Zrazu. Pán profesor, čo hovoríte na film?

Triedu ožiarili neónky. Zatiaľ iba neónky. Ale i tie svietia, osvietili...

Snáď.

Snáď to nie je s nami až také zlé.!?

Z rozhovoru s režisérom filmu Mirom Drobným

Snímka Kto je ďalší? je projektom, ktorý by mali ľudia vidieť. S najväčšou pravdepodobnosťou však skončí ako dokument pre školy a nie pre široké masy. A možno je to tak správne, pretože to je presne cieľovka, ktorej je samotná snímka venovaná. V dnešných časoch, kedy svetu vládne internet, sú témy nášho filmu Kto je ďalší? pre každého aktuálne. Vyberal som si z 12 skutočných príbehov a finálna trojica je kombináciou získania práv alebo hlavných hercov na jednotlivé príbehy, závažnosťou tém, ale aj emocionálnym a obrazovým spracovaním scenára.

Vyše polovica ľudí zažila šikanu, či už z pozície obete, agresora alebo mlčiacich svedkov. Niekedy treba správnejšie povedať smejúcich sa svedkov. Ja som bol agresor. Za čo sa dodnes hanbím. Možno aj filmom Kto je ďalší? chcem povedať: Iveta, prepáč!

Sila celého filmu spočíva hlavne v tom, že sa v ňom objavujú skutoční aktéri samotných príbehov a nie iba herci.

Jedna poviedka je napríklad inšpirovaná Kanadankou Amandou, ktorá spáchala samovraždu v roku 2012. Holandský agresor, ktorý ju vydieral, bol zadržaný a odsúdený v roku 2017. Okrem nej vydieral aj ďalšie obete z Británie, USA či Nórska. Nakoniec som poviedku rozšíril o dva podobné prípady zo Slovenska.

V inom príbehu som zase oslovil niekoľko ukrajinských či ruských rooftoperov.

Niektorí odmietli, s inými som sa stretol osobne a vysvetlil celý koncept filmu. Vitalij, Vadim a Angela súhlasili a slovenskí diváci uvidia v kine príbeh, z ktorého sa budú potiť ruky.

Najväčší problém bol, ako natočiť scény v 200 metrovej výške pri areáli atómovej elektrárne na Slovensku. Dva roky sa vybavoval priestor a týždeň sme všetci nespali od strachu, keby sa niečo hercom na tej veži stalo. Nedalo sa to točiť s istiacimi lanami, alebo lepšie povedané, nemali sme financie na točenie v bezpečnom štúdiu. Priznávam, celé to bolo na hrane.

Celý film Kto je ďalší? je postavený na reálnych situáciách, ktoré sa niekomu stali. Príbehy, ktoré na prvý pohľad nič nespája, ale pritom práve v tom neviditeľnom prieniku majú silné posolstvo. Všetko o mladých ľuďoch, ktorí stoja na hranici života a smrti.

Podobný film ešte v slovenských kinách nebol. Kontroverzné témy, humor, emócie, originálna kamera, silná hudba, skvelí slovenskí a zahraniční herci. Zdôraznil by som najmä, že tie príbehy sa môžu stať každému, vám, vašim súrodencom, vašim známym či kamarátom.

Je len otázkou času, kto je ďalší.

Ako získať kompromitujúci materiál od neplnoletých osôb, je jednou z tém filmu s názvom Kto je ďalší? Aktuálna filmová snímka je nakrútená podľa skutočných aj keď kontroverzných príbehov. Ako námet slúžila aj reálna instagramová stránka, ktorá dodnes funguje.

Každý deň sme na internete. Technológie predbehli legislatívu a nebezpečenstvá sú

sofistikovanejšie. Rodičia vysvetlia deťom, že sa na ulici nemajú rozprávať s cudzími ľuďmi, ale nevarujú ich rovnako aj na internete. Nový slovenský film ukazuje práve na tieto neuveriteľne nebezpečné situácie.

Vo filme som opísal skutočné príbehy. Stretol som sa osobne aj s obeťami aj s ich rodinami. Posledný prípad je z Instagramu, kde falošný profil „elite_model_europe“ láka od dievčat

nahé fotografie a videá.

Sleduje viac ako tisíc obetí, a odhadujem, že s ešte väčším počtom z nich si píše.

Agentúra Elite Model World sa dištancovala od tohto profilu a spoločne sme sa snažili ho zablokovať. Zatiaľ sa nám to nepodarilo.

Z vyjadrení odborníkov

„Vylákať nahú fotku od dievčat je jednoduché. Založí sa falošný profil agentúry alebo fotografa a obeť sa zručne manipuluje vidinou budúcej slávy. Iný spôsob je, že sa cez falošný dievčenský profil začne komunikovať s obeťou a nadviaže sa priateľský vzťah. Vzniknutá dôvera sa zneužije vzájomným posielaním polonahých alebo nahých fotiek či videí. Tento scenár funguje rovnako na chlapcov ako aj dievčatá. Keď agresor získa kompromitujúci materiál, má obeť v hrsti,“ povedala Tatiana Ivanič Rybanská z Linky detskej istoty o praktikách agresorov na sieti.

Linka detskej istoty pracuje na zodpovednom prístupe k internetu už dvanásť rokov, výsledkom sú kvalitné projekty ako Ovce.sk, Zodpovedne.sk, Kyberšikanovanie.sk, Pomoc.sk. Tam obeť nachádzajú účinnú pomoc.

„Podozrenie, že niekto z nášho okolia zneužíva dieťa je veľmi nepríjemné. Môže ísť o blízku osobu, na ktorej nám záleží. Už to vedomie o „špine v sexualite“ je zatažujúce. Radšej sa mu vyhneme v obave, aby sme sa sami neumazali. Ak budeme ticho, prispejeme k tomu, aby sa stalo obeťou ďalšie dieťa. Obeťou rozumieme stav dieťaťa, keď mu už nikto nevráti jeho prirodzenú sexualitu, ktorá sa navždy zdeformuje a bude tak odsúdené na celoživotné trápenie. Nielen seba, ale ja tých, ktorí sa budú pokúšať zdieľať s ním v budúcnosti intímnu blízkosť,“ varuje Dušan Kešický, klinický psychológ a súdny znalec.

P. + internet

DEŇ OTVORENÝCH DVERÍ

27. NOVEMBER 2019

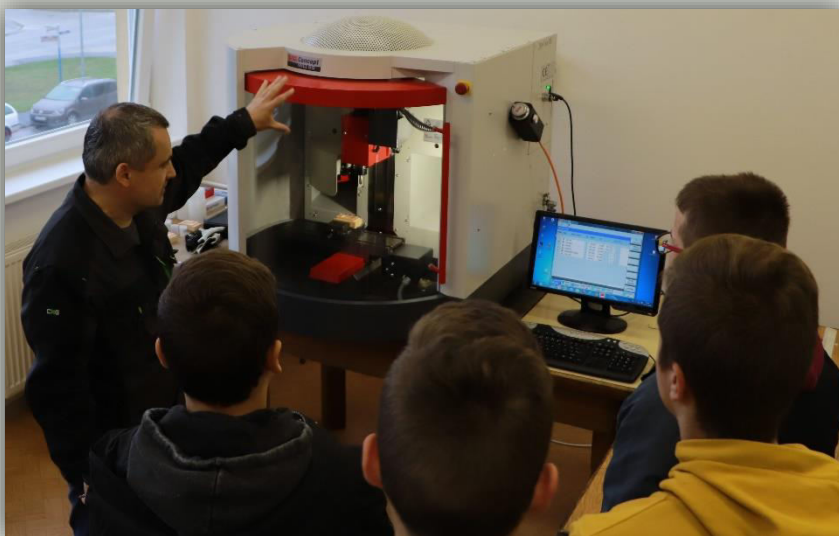
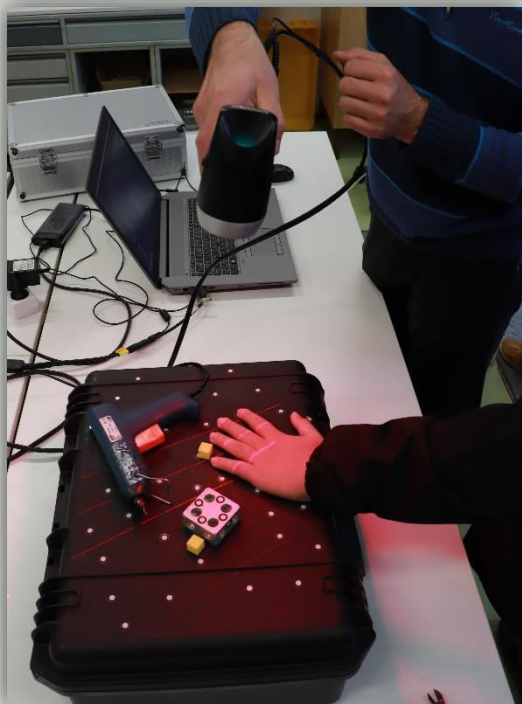

FOTO:

PATRIK POBJECKÝ

FILIP SLOBODA

MINÚTY NIKDY TAK NEBEŽIA

Ako by to bolo len včera, čo sme prvýkrát prekročili brány myjavskej priemyslovky. Trochu s rozpakmi a obavami, plní zvedavosti sme skúmali nepoznané tváre spolužiakov, prísne pohľady profesorov, odhadovali, aké budú naše triedne učiteľky a spočiatku ťažko hľadali tú správnu učebňu v labyrinte školy.

Maturitný ročník sa nám zdal vzdialený a obraz stužkovej slávnosti sme si vytvárali prevažne len z rozprávania starších. Ale ubehlo to veľmi rýchlo...

Čas neúprosne, ale spravodlivo vymeriaval aj ten náš stredoškolský príbeh. Z neznámych

spolužiakov sa postupne stali kamaráti, ktorým sme čoraz viac prezradili aj o svojich láskach, radoostiach či trápeniach. Spolu sme trpeli pred ťažkou písomkou či skúšaním, spolu sme vymýšľali výhovorky pre triednu, prečo sme včas nepriniesli ospravedlnenky, spolu si užívali výlety a exkurzie.

Neúprosnosť plynúceho času sa ešte nikomu nepodarilo oklamať. Ani nám. A tak sme jedného dňa začali pripravovať tie naše stužkové slávnosti uvedomujúc si, že nás onedlho čaká definitívna bodka za stredoškolskými časmi a život naše cesty rozdelí.

Slová známej piesne *Navždy sa zachová v pamäti stužková* zneli pre 4.C triedu 22. novembra 2019 v priestoroch plavárne na Myjave. 4.B trieda si vychutnala sviatočné chvíle maturitného plesu 29. novembra 2019 v Dome kultúry v Rudníku.

Nezabudnuteľné momenty slávnostného večera umocňovali zelené stužky, kvety, slávnostné oblečenie i krásne vyzdobené miestnosti.

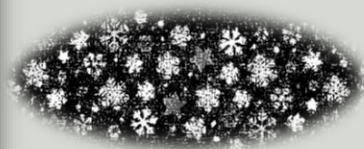
Plní napätia sme očakávali úvodný tón piesne, ktorá nás sprevádzala pri nástupe a potom sa to všetko začalo. Prihovor, krstienie s odovzdávanie stužiek, fotenie, večera, tanec a veľké **ĎAKUJEME** všetkým, ktorí nás vždy podporovali, usmerňovali a pomáhali – našim rodičom, učiteľom, priateľom. A potom už len noc plná zábavy. Želali sme si, aby nikdy neskončila. „*A predsa minúty nikdy tak nebežia....*“

K.

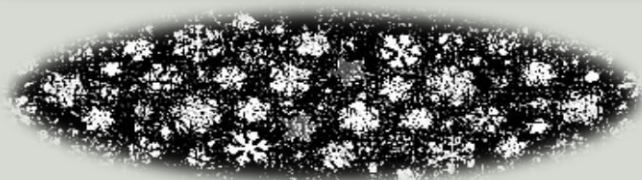

**6.
december
2019**

ZAVÍTAL K NÁM MIKULÁŠ

Mikuláš nás tento rok neobdaroval len sladkosťami a ovocím, ale aj divadelným zážitkom. V piatok 6. decembra 2019 sme sa po 3. vyučovacej hodine vybrali do Kultúrneho domu Samka Dudíka, kde sa mali možnosť, v rámci festivalu Vianoce v divadle,

vidieť spracovanie Shakespearovej komédie Sen noci svätojánskej v podaní Túlavého divadla z Trnavy.

Rešpektujúc dej a postavy vznikla v Túlavom divadle celkom nová originálna hra plná humoru, vášne a lásky. V nej sa herecká skupina vedená princípálom Andonom a prostomyselným hercom Jožkom ocitla

v kríze. Museli zasiahnuť vyššie divadelné sféry a poslať im príbeh, ktorý uzmieril dokonca samotnú divu súboru - herečku Lóru a princípála, ktorých rozdelila hádka kvôli nevere.

Vtipné situácie v zámene milencov a vyčítanie postavy Puka sa tu striedali s jarmočnými výstupmi remeselníkov v aténskom lese. Všetko v poetike a humore Túlavého divadla.

V svätojánsku noc boli dovolené kúzla, čary a mágia, ktorá môže z ľudírobiť bláznov, dať im hoci i osliu hlavu, ale zároveň ich priviezt' k rozumu. Táto „svätojánska noc“ nás nakazila humorom a vášňou samotného Shakespeara.

H., foto: internet

LÁSKA V KRABICI OD TOPÁNOK

Ľudskosť človeka, charakter spoločnosti, láska k blížnemu sa ukáže podľa toho, ako sa správame voči starším spoluobčanom, voči ľuďom odkázaným na pomoc iných. A že to s nami mladými nie je až tak zlé, že stále v nás tlie tá povestná iskra spolupatričnosti, sa ukázalo pri akcii **Koľko lásky sa zmestí do krabice od topánok**, ktorú na podnet bývalej študentky gymnázia Dominiky Kolníkovej (výzva sa šírila na facebookovej stránke mesta Myjavy) zorganizovala trieda III.A spolu s triednou učiteľkou Ing. Evou Podmajerskou a podporili žiaci ostatných tried SPŠ s ich triednymi učiteľmi.

Pod heslom „Pomôžte tým, ktorí si sami pomôcť nevedia“, za účelom pomôcť starším ľuďom prežiť krásne vianočné sviatky a ukázať, že aj mladí ľudia SPŠ Myjava majú srdce na správnom mieste, priniesli vianočnými motívmi ozdobené krabice plné všakovakých dobrôt od výmyslu sveta, aby zohriali srdcia a spríjemnili sviatky pre babičky a deduškov v Domove dôchodcov na Myjave. 11 tried našej priemyslovky dokázalo pripraviť 21 naplnených krabíc, čo znamená, že sa samostatne zapojili nielen celé triedy, ale aj jednotlivci a učitelia!

Všetkým treba z celého srdca úprimne poďakovať.

Text + foto: E.P., M.

VIANOCE S ÚSMEVOM

Spoločnosť priateľov detí z
detských domovov

Úsmev ako dar

ďakuje škole

SPŠ Myjava

a jej študentom
za zapojenie sa do celoslovenskej
zbierky

Vianoce s Úsmevom 2019

ĎAKUJEME.

Dňa 18. decembra 2019 sa zrealizoval v našom meste 18. ročník verejnej finančnej zbierky Vianoce s úsmevom, ktorú každý rok organizuje Spoločnosť priateľov detí z detských domovov Úsmev ako dar v spolupráci s občianskym združením TADAM (Tlačová agentúra detí a mládeže). Jej hlavným mottom je: „...aby každé dieťa malo rodinu.“ Poslaním spomínanej spoločnosti je starať sa o to, aby deti mohli bezpečne vyrastať v rodinách, ideálne v tých vlastných a podporovať deti, ktoré vyrastajú bez rodičov.

Aj výtťažok tohtoročnej zbierky bude použitý na pomoc konkrétnym rodinám a deťom v núdzi, mladým dospelým, ktorí opúšťajú brány detských domovov, na rozvoj sociálnych služieb, dobrovoľníckej činnosti a podporu práce s deťmi v centrách pre deti a rodiny. Vďaka vyzbieraným finančným prostriedkom ostane vo

viacerých domácnostiach svietiť elektrina, mnohé deti neostanú hladné aj napriek ich situácii a dostane sa im potrebnej zdravotnej a ľudskej starostlivosti

Do tohtoročnej zbierky sa zapojilo šesť dobrovoľníkov z našej priemyslovky: **Erik Bordáč, Matúš Durec, Nikolas Baranovič, Max Grexa, Patrik Paracka a Stanislav Kuba** (všetci z 3. A triedy). Patrí im veľká vďaka, ale tiež všetkým vám, ktorí ste ochotne prispeli na pomoc deťom.

D.

Stalo sa už tradíciou, že žiaci našej školy sa zapájajú do celoslovenskej aktivity **Červené stužky**, ktorá je súčasťou verejnej kampane zameranej na boj proti HIV/AIDS. Tento rok sa uskutočnil už jej 13. ročník. Kampaň býva

nenáročná, nenáročoval autorské práva. Znak červenej stužky sa kopíruje zadarmo a nikto (ani jednotlivci, ani organizácie) nemá z použitia červenej stužky zisk. Umelci boli pri vzniku červenej stužky inšpirovaní žltou páskou, ktorou si Američania uctievali amerických vojakov, ktorí slúžili vo vojne v Perzskom zálive.

podporená nosením červených stužiek, ktoré vyjadrujú solidaritu v boji proti chorobe AIDS a tiež zapojením sa do rozmanitých aktivít – sledovanie filmov Anjeli, In your face, Príbehy anjelov a následnými diskusiami, testovanie vedomostí o problematike HIV/AIDS, besedy o zdravom životnom štýle a pod.

Červená stužka vznikla v New Yorku v roku 1991. Vytvorili ju umelci z Visual AIDS Artists Caucus, v rámci projektu, pričom autori projektu zostali ako jednotlivci v anonymite. Aj vďaka tomu si nikto nikdy

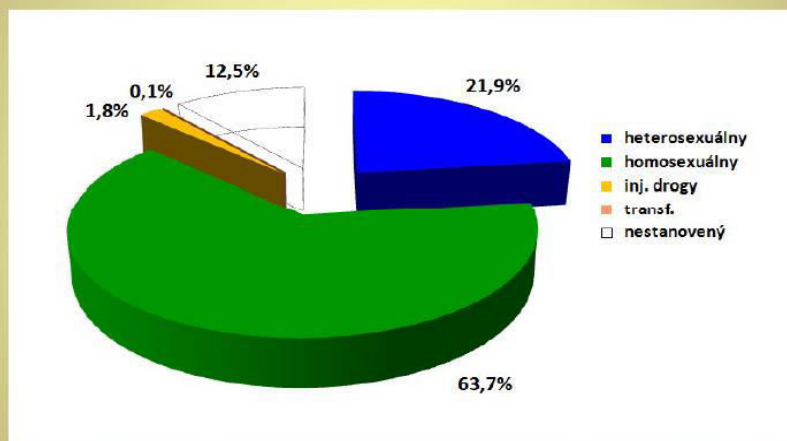
Červená farba bola zvolená pre svoje spojenie s krvou a ako symbol vášne so životom.

Rozdelenie prípadov HIV infekcie podľa spôsobu prenosu

Kumulatívne údaje od roku 1985 do 31.10.2019

(len občania SR a cudzinci s trvalým pobytom)

infikovaní HIV.

V neposlednom rade je podporou pre tých, ktorí prišli o priateľov, členov rodiny, blízkych a milovaných v dôsledku AIDS.

Červené stužky sú symbolom, ku ktorému sa musia pridať slová a skutky, ktoré dokážu skutočne niečo zmeniť.

1. tvárou červenej stužky je **STAROSTLIVOSŤ a ZÁUJEM**. Červenú stužku nosí stále viac a viac ľudí, aby prejavili svoj záujem o HIV a AIDS – o tých, ktorí žijú s HIV, o tých, ktorí sú chorí, o tých, ktorí zomreli. Zároveň tým prejavujú záujem aj o tých, ktorí sa starajú a pomáhajú priamo ovplyvňovať šírenie a dopad HIV a AIDS na ľudské životy.

2. tvár červenej stužky v sebe skrýva **NÁDEJ**. Červená stužka je symbolom nádeje, že hľadanie vakcíny a hľadanie liečby k zastaveniu utrpenia sú úspešné, a že zlepšia kvalitu života ľudí žijúcich s vírusom.

3. tvárou červenej stužky je **PODPORA**. Symbolizuje podporu pre tých, ktorí žijú s HIV. Červená stužka je symbolom podpory ďalšieho vzdelávania pre tých, ktorí nie sú

Užitočná rada na záver:

- vírus HIV sa prenáša:
 - **sexuálnym stykom**
 - **krvou a krvnými derivátmi**
 - **z matky na dieťa**
- prvé príznaky sa môžu vyskytnúť 2 týždne od infikovania - pripomínajú chrípku alebo mononukleózu - celková únava, pocit napínania na zvracanie, bolesť kĺbov a svalov, zvýšená teplota až horúčka, vyrážky, bolesť hrdla, hnačka, zväčšenie lymfatických uzlín, malátnosť. U mnohých ľudí prejde toto štádium bez toho, aby sa príznaky objavili.
- je potrebné počkať 6 týždňov až 3 mesiace, aby sa vytvorili protilátky a dať sa anonymne a bezplatne otestovať. **Aktuálne miesta na testovanie možno nájsť aj na www.domsvetlaslovensko.sk alebo volať na bezplatnú infolinku 0800 666 777.**

Text a foto: M.

Prvý deň v decembri (1.12.) je známy ako deň boja proti HIV/AIDS
a červené stužky sú symbolom boja proti chorobe AIDS.
AIDS je celosvetový problém, ktorý sa dotýka aj Slovenska a každého jedného z nás.

Prebudil nás NEPREBUDENÝ

Blížili sa najkrajšie sviatky v roku – Vianoce a s tým spojené vytúžené prázdniny. A zrazu jedna dobrá správa za druhou...

Najskôr sme sa dozvedeli, že v posledný školský deň v tomto roku sa neučíme, ale máme triedne vianočné posedenia. Super! Ale to ešte nebolo všetko. Štyria naši triedni učitelia prišli s nápadom ako spojiť príjemné s užitočným. O čo išlo? O návrh navštíviť vo štvrtok 19. decembra 2019 divadelné predstavenie Neprebudený v Divadle Jána Palárika v Trnave. Je to v maturitnej otázke a takto si to lepšie zapamätáme. „Jasné, ideme!!!“ bola naša spontánna reakcia.

A tak sme študenti 1.A, 1.B, 2.C a 3.A triedy v snečné decembrové ráno čakali pred školou na autobusy a vyrazili sme smer Trnava.

Cesta ubehla rýchlo a onedlho sme sa už usádzali v pohodlných kreslách divadla, aby sme sa nechali vtiahnuť do sveta dedinského husiara Ondráša Machuľu, do sveta, v ktorom sny splývajú s realitou.

Postava zo známej Kukučínovej poviedky (ktorá bola predlohou predstavenia) Ondráš je mentálne postihnutý, preto je okolím vnímaný ako obecný blázon či „veľké dieťa“ s hlavou v oblakoch. Vďaka svojej naivite sa stáva terčom posmeškov. Pokušeniu vystreliť si z neho neodolá ani najkrajšie dievča z dediny - Zuzka Bežanovie. Nahovorí mu, že by sa zaňho chcela vydať. Ondráš tomu uverí a od toho momentu nemá v hlave nič iné, len svadbu so Zuzkou. Svoje okolie tým však nielen baví, ale aj sužuje, pretože všetci vedia, že je to len žart.

Všetci okrem Ondráša. Ten do poslednej chvíle odmieta prijať pravdu. V snahe ukončiť Ondrášovo vyčítanie, sa Bežanovci rozhodnú urýchliť svadbu Zuzky a jej ženícha Jana Dúbravovie. Ich rýchlu svadbu však poznačí tragická udalosť – požiar, pri ktorom Ondráš Machuľa nešťastne zahynie v plameňoch.

Dojemný príbeh vypovedajúci o krehkosti ľudskej duše, ale aj o čistej, naivnej a bolestivej láske, ktorá je vykúpená smrťou hlavného hrdinu, skončil. V nás zanechal veľmi príjemný dojem aj vďaka vynikajúcemu výkonu sympatického Michala Jánoša v hlavnej úlohe Ondráša Machuľu. Priznám sa, ja som ho doteraz nepoznal. Ale zhodou okolností niektorí z nás pri vstupe do divadla dostali časopis trnavského divadla vychádzajúci už štvrtýkrát pod názvom Divadlo. Tam som si prečítal rozhovor so spomínaným Michalom Jánošom a okrem iného som sa dozvedel, prečo sa rozhodol byť hercom:

„Po pravde som sa ním rozhodol byť dávno po tom, ako ma prijali na VŠMU. Konkrétne v treťom ročníku pri skúšaní inscenácie Obzi sa v hneve. A rozhodnutie ísť na prijímačky bol stret viacerých okolností. Poplatok za prihlášku mi zaplatila krstná mama, nakoľko sme ani ja ani moja mama, ktorá kedysi prešla prijímacími skúškami, neverili, že by to mohlo vyjsť. Nemal som žiadne skúsenosti s herectvom, na strednej škole som bol veľmi hanblivý. Všetko, čo ma trápilo a tešilo, som otláčal v podobe básní do notesu. No

v nijakom prípade som nepredstavoval aspiranta na štúdium herectva. Pripravoval som sa intenzívne na štúdium masmediálnej komunikácie na UCM v Trnave. A potom som – dodnes neviem akým zázrakom – prešiel cez všetky tri kolá na herectve. Takže som do Trnavy už na prijímacie skúšky ani nešiel. No herectvo mi nakoniec Trnavu, aj keď o štyri roky neskôr, do môjho života prinieslo.“

Plní dojemov sme vyšli z divadla na námestie dýchajúce atmosférou vianočných trhov. Samozrejme, nemohli sme ich obísť. Pred spiatočnou cestou sa ešte občerstvili chutnými dobrotami zo stánkov, pokochali sme sa na rozmanitých, väčšinou ručne vyrobených, vianočných ozdobách, dekoráciách a ešte stále doprevádzaní zimnými slnečnými lúčmi sme sa vrátili na Myjavu.

B., foto: internet (zákaz fotiť počas predstavenia ešte nezrušili)

Dobré je treba zachovávať, nadväzovať na to, rozvíjať.

A tiež úcta k starším je znakom vyspelosti hociktorého spoločenstva, a napr. i kolektívu každej školy.

Prečo takto netradične? Nuž preto, lebo nový projekt Znovu spolu dvoch dlhoročne dlhodobo spriaznených a spriatelených škôl – SPŠ Myjava

a SŠPHZ

Uherské Hradiště sa okrem súčasných žiakov a učiteľov dotýka i bývalých pedagógov oboch inštitúcií. V jeho rámci sa konala prvá akcia, ktorá zároveň symbolicky

zapadla do výročia Nežnej revolúcie i do vzťahu dvoch spriatelených národov, škôl i historického miesta priateľstva.

Preto sa 16.11. 2019 vybrali z oboch strán Veľkej Javoriny – zo slovenskej i moravskej, terajší i bývalí učitelia SPŠ i SŠPHZ, aby si nielen podali ruky, ale opäť sa zvitli, tentoraz na Holubyho chate, vymenili si skúsenosti, pospomínali na staré časy...

A nezabránila im v tom ani hustá hmla prikrývajúca celý vrchol.

Súčasťou stretnutia boli i pracovné

povinnosti, keď obe školy prezentovali zadané úlohy. SPŠ o histórii a súčasnosti Holubyho chaty, ktorú moravskí priatelia doplnili unikátnymi dokumentmi a archívnymi fotografickými zábermi z archívu v Uherskom Hradišti, kde sa dokumentácia nachádza.

Záver pracovnej časti stretnutia patril riaditeľovi SPŠ Myjava Ing. Dugovi, ktorý prítomných poinformoval, tiež prostredníctvom krátkej prezentácie, o nových učebných pomôckach a prístrojoch, vybavení a zútulnení chodieb formou čitateľského kútika a oddychovej zóny pre študentov.

Akcie sa zúčastnilo 40

učiteľov z oboch škôl. Fotodokumentáciu si zobral na starosť Mgr. Mosný a za našu školu boli prítomní zo súčasných pracovníkov Ing. Duga, Ing. Malková, Ing. Mgr. Palková, Ing. Adámková, PhDr. Štefíková, Mgr. Maliariková, Ing. Bendová, Mgr. Hradská, Bc. Filanová, Ing. Horváth, Mgr. Podrazil, p. Pagáč, Mgr. Bórik, Mgr. Mosný a PhDr. Maliarik. Z bývalých pedagógov PaedDr. Medveď, Ing. Gitschinský, Mgr. Poliak, Mgr. Košíková, p. Vejvoda.

HOLUBYHO CHATA

Holubyho chata je celoročne prístupná horská chata – ubytovňa a reštaurácia v Bielych Karpatoch, na východnom svahu Veľkej Javoriny v nadmorskej výške 920 m n. m. Nachádza sa v katastri obce Lubina, približne 250 m od česko-slovenskej štátnej hranice, prechádzajúcej po hrebeni Bielych Karpát. Patrí k najstarším horským chatám na Slovensku.

História

Javorina bola oddávna horou národnou, pod jej úpäťm, na lúke pri horskom prameni sa dávno pred postavením chaty konali pamätné, historické stretnutia národovcov. Hoci ňou prechádza hranica, nikdy nerozdeľovala, ale po celé stáročia spájala. Po prvýkrát sa tu Slováci zišli v roku 1845 na podnet Samuela Jurkoviča, učiteľa v Sobotišti, aby oslávili vydanie prvého čísla Slovenských národných novín redigovaných Ľ. Štúrom, na tajných schôdkach rečnil Jozef Miloslav Hurban. Konali sa tu pravidelné tábory slovenského a moravského ľudu, v roku 1882 sa verejne deklarovala potreba československej vzájomnosti. Aj po r. 1918 a vzniku ČSR sa tu stretávali oba národy.

Myšlienka vybudovania chaty

Na prvom výlete, „sneme drobných pracovníkov“ v roku 1922, organizovanom Štefanom Svetským z Moravského Lieskového sa už hovorilo o nutnosti postaviť novú útulňu. Ten vyzval na prvú verejnú zbierku na chatu. Krátko po založení odboru Klubu

československých turistov v Uherskom Brode v roku 1922 sa jeho predseda, všestranne činný učiteľ obecnej školy v Újezdci Ferdinand Prager, usiloval presvedčiť ústredie v Prahe o nutnosti postaviť na Javorine modernú podhorskú útulňu, zodpovedajúcu požiadavkám novej turistiky. Myšlienka tak ďalšou iniciatívou KČST v Uherskom Brode a Starej Turej a ministerstva obchodu ČSR dostala jasnejšie kontúry. Nápad vzišiel aj z čisto praktického hľadiska- na Javorine návštevníkov vždy prekvapil silný lejak, nemali sa kde skryť, chata mala poskytnúť útočisko v čase nepohody - v lete turistom a v zime lyžiarom.

Budovanie prvej chaty

Už o rok 8. júla 1923 položili základný kameň chaty, za účasti stoviek obyvateľov z oboch strán pomedzia, turistických odborov, politických predstaviteľov, zástupcov veľkostatkov Springerovcov a Lichtensteinovcov. Rečnil i evanjelický farár z Moravského Lieskového Martin Rázus, koncertovala kapela z Květné, čapovali výborné brodské pivo, veselica trvala do neskorej noci. Z peňazí pražského ústredia i zbierok jednotlivých turistických odborov na moravskej i slovenskej strane hraníc sa skutočne podarilo do roka postaviť na úpäť mohutnej Javoriny novú chatu. Nazvali ju „Útulňa Holubyho“, na návrh už spomínaného predsedu odboru KČST v Uherskom Brode a Holubyho priateľa Ferdinanda Pragera, na počesť a z úcty k životu a dielu evanjelického farára Jozefa Ľudovíta Holubyho /1836 -1923/, ktorý botanizoval v okolí Javoriny a dôverne poznal jej kvetenu a rastlinstvo a bol vzácnym priateľom českých národovcov. Jeho meno nesie dodnes, nik sa neodvážil navrhnúť zmeniť ho, alebo ho akokoľvek spochybníť. Sám Jozef Ľudovít Holuby nabádal krajanov v Amerike k zbierke na výstavbu chaty (mesiac pred svojou smrťou, 26. mája 1923 uverejnil v newyorskom denníku výzvu). Holuby sa otvorenia chaty nedožil,

zomrel krátko pred položením základného kameňa u svojho zaťa v Pezinku.

Jozef Ľudovít Holuby (1836 – 1923)

Jozef Ľudovít Holuby (botanik, etnograf, národovec, historik, evanjelický kazateľ) sa narodil 25.3.1836 v Lubine, kde jeho otec pôsobil ako evanjelický farár. Študoval na gymnáziu v Modre, evanjelickom lýceu v Bratislave a teologickej fakulte vo Viedni a Prahe. Pôsobil najskôr ako vychovávateľ v Bratislave, evanjelický kaplán v Skalici a 48 rokov bol kňazom v Zemianskom Podhradí. Botanizoval v širokom okolí Bielych Karpát, poznal detailne rastlinstvo podjavorinského kraja. Bol uznávaný botanik, rok pred smrťou si ho uctili čestným doktorátom Univerzity Karlovej. Stýkal sa s mnohými českými vzdelancami, napr. Jožom Úprkom, Josefom Klvaňom či Aloisom Jiráskom. Zomrel 15. júna 1923 v Pezinku. Autorom pomníka nad jeho hrobom je slávny slovenský architekt Dušan Jurkovič.

Prvá chata

Chata stála na pozemku vo výmere 14 hektárov, nachádzajúcom sa v katastri obce Lubina. Stavba vyrástla na slovenskej strane hlavne z dôvodu krásneho výhľadu na Považie, ale i preto, aby bola krytá proti silnému severozápadnému vetru. Miesto pre chatu ovplyvnil i blízky horský prameň, z ktorého čerpali vodu. Táto prvá chata bola okrem základov celá z dreva. Tak ako vybraný staviteľ Josef Jirásek z Uherského Brodu sľúbil, do roka bola chata postavená, slávnostne ju otvorili prvýkrát pre verejnosť 6. júla 1924.. Prvým správcom bol

František Vostřel, po ňom Karel Havlíček z Kralup, od roku 1926 Alois Zálešák z Uherského Brodu.

Požiar

Chata - útulňa Holubyho, slúžila svojmu účelu iba dva roky. Nič netušiaci rodina chatára Zálešáka, sediaci za stolom, zažila v mikulášsky večer 6. decembra roku 1926 obrovský šok. V chate vypukol požiar. Od kuchynského komína sa chytil drevený trám, oheň sa rýchlo začal šíriť, silný východný vietor dokonal za celú noc dielo skazy. Počas siedmich hodín ju úplne zničil. Z drevenej Holubyho útulne nezostalo nič okrem murovaného komína a kuchynského inventáru. Celková škoda dosiahla 450 000 Kč.

Nová chata

Klub československých turistov sa rozhodol chatu obnoviť. Už 22. júla 1928 za veľkej účasti krojovaných skupín obyvateľov z Lubiny a moravskej strany bol položený základný kameň novej chaty. Projekty sú už z roku 1927, podpísané je na nich známy pražský architekt František Svoboda, staviteľom bol Jozef Hanuš z Uherského Brodu. Nová chata bola slávnostne otvorená 22. júna 1930, hospodárom sa stal opäť Alois Zálešák. Mala priestrannú jedáleň a deväť izieb s 27 posteľami, v podkroví dve spoločné nocľahárne pre turistov s 35 lôžkami. Každý odbor Slováckej i Považskej turistickej župy vybavil izby svojím nábytkom. K chate patrilo 16 hektárov lúky, na ktorej sa už v nasledujúcom roku 1931 konali lyžiarske preteky. Počas 30. rokov nasledovali úpravy okolia, výstavba príjazdovej cesty, lyžiarskych vlekov, značenie turistických trás, atď. Do chaty bol tiež zavedený telefón. Všetky práce však ustali s rozpadom ČSR v roku 1939.

Vojnové roky

Po roku 1939 a rozpade Československa bola Holubyho chata miestom dramatických udalostí, cez hranice Protektorátu boli napríklad prevádzaní českí vlastenci,

ktorí sa nezmierili s okupáciou svojej domoviny. Chatu počas SNP občas využívali partizáni, pôsobiaci v oddieli Hurban - Uher. V apríli 1945 bola nakrátko obsadená nemeckým vojskom, ale to po postupe frontu odišlo.

Po 2. svetovej vojne

Keď sa v septembri 1945 konal Národný zjazd československej vzájomnosti na blízkej Javorine, chata zažila všetky vtedajšie politické osobnosti - Zdenka Fierliengera, Bohumila Laušmana, účastníkov povstania. Po druhej svetovej vojne v období socializmu bola chata postupne v správe niekoľkých štátnych podnikov, vystriedalo sa tu tiež viacero správco. Vlastníkmi boli napr. Stredoslovenské hotely Ružomberok, Turista, národný podnik Piešťany, Reštaurácie a jedálne Trenčín. Tie financovali v roku 1968 rozsiahlejšiu rekonštrukciu celej chaty, vodovod i kanalizáciu.

Po roku 1989

Po roku 1989 a zmene režimu kúpil chatu Miroslav Masaryk.

Od novembra 2006 bol majiteľom Miro Martinček, (prostredníctvom dvoch súkromných spoločností), ktorý niekoľko rokov uzavretú chatu opätovne sprevádzkoval a vrátil Holubyho chate nielen jej niekdajšiu podobu, napríklad prístavbou architektonicky zaujímavého vstupu, ale i historickú vážnosť. V roku 2009 sa chata dostala do exekúcie a následnej dražby.

V rokoch 2010 – 2011 pribudla pri východnom priečelí krytá terasa z lomového kameňa, ktorá bola kedysi súčasťou chaty. Pri jej dostavbe boli dodržané pôvodné projekty vyhladané v archíve. Stavebný materiál, ktorý sa použil, bol kameň a drevo.

V rokoch 2011-2017 ju vlastnilo viacero fyzických osôb.

28. júla 2013 bola na priečelí chaty odhalená pamätná doska s bronzovou bustou Jozefa Ľudovíta Holubyho od akademického sochára Stanislava Mikuša.

Od decembra 2017 je jediným vlastníkom Holubyho chaty súkromná spoločnosť ARS Technology, s. r. o., ktorá našla nového nájomcu a chata je od 12.10.2018 znova v prevádzke. Prevádzkárkou v súčasnosti podľa dostupných zdrojov je pani Martina Duffalová z Lubiny.

Zázemie chaty

Chata disponuje celkovo 31 lôžkami v dvoj, troj a štvorpostel'ových izbách. Jej súčasťou je aj reštaurácia s ponukou teplých a studených jedál. Pri chate sa nachádza lyžiarsky svah s tromi vlekmí.

ZNOVU SPOLU

Nový projekt SPŠ Myjava a SŠPZH Uherské Hradište **Znovu spolu** nadväzuje na desaťročia trvajúcu pravidelnú spoluprácu oboch škôl, ktorú obnovili po rozpade ČSFR v roku 2010 spoločnými projektmi, napr. Poznanie a spolupráca – cesta k rozvoju, Hranica nás nerozdelila, Robotika je hra. Cieľom súčasného projektu je naďalej prehĺbovať vzťahy medzi dlhodobými spolupracujúcimi školami ako dvoch blízkych cezhraničných partnerov. Počas jednotlivých aktivít sa navzájom stretnú rôzne generácie zamestnancov (súčasní i minulí pedagogickí pracovníci) a žiaci oboch škôl.

Partnerské subjekty budú v jednotlivých aktivitách realizovať niekoľko čiastkových akcií presne zameraných na konkrétne oblasti vzdelávania, výchovy či medziľudských vzťahov.

Športovanie žiakov a ich záujem o spoznávanie kultúry a histórie blízkych regiónov má klesajúci charakter. Nižší záujem o pohybové aktivity badáme na hodinách telesnej a športovej výchovy, ako i pri malej naplnenosti športovo zameraných krúžkov. Na podporu pohybovej aktivity sa preto zorganizuje florbalový turnaj pre družstvá chlapcov a dievčat z každej školy. Turnaj bude organizovaný odvetným spôsobom, t. j. po jednom zápase za kategóriu na každej škole. Táto aktivita zároveň nepriamo podporí i krúžkovú telovýchovnú činnosť na oboch školách nutnosťou tréningov nominovaných študentov jednotlivých tímov. Paralelne, ako podporné podujatie, spolu s florbalom pre žiakov, bude organizovaný i turnaj

v elektronických šípkach pre pedagogický doprovod.

Nízke povedomie o dejinách oboch národov, prírodných či historických pozoruhodnostiach hodných návštevy v susednom regióne zasa vyplynulo z rozhovorov so žiakmi počas hodín dejepisu či etickej výchovy. Záujem o kultúrno-historické dedičstvo blízkych regiónov chceme podporiť zahraničným zájazdom (exkurziou po historických pamiatkach) pre študentov - spoločnou návštevou Archeoskanzenu Modrá a Velehradu na strane českej a hradov Beckov a Čachtice na strane slovenskej. Súčasťou návštevy bude i odborný výklad.

Ďalšou aktivitou bude vzájomné predstavenie školských vzdelávacích programov a diskusia vedúcich predmetových komisií o možnostiach budúcej spolupráce. V študijných odboroch sa obe školy čiastočne prekrývajú (elektrotechnika, strojárstvo), avšak obsahová náplň podobných odborov sa líši. Odchýlky nastali vlastnou evolúciou školských vzdelávacích programov. Potreby praxe v oboch susediacich regiónoch sú však veľmi podobné - orientácia na strojárenský priemysel so značnou mierou automatizácie. Spoločným dialógom na úrovni predmetových komisií chceme nájsť cestu k väčšiemu priblíženiu sa príbuzných odborov v elektrotechnickej a strojárскеj oblasti a otvoriť tak „dvere“ pre možné študijné výmenné pobyty našich žiakov, pre výmenné stáže učiteľov a v neposlednom rade k možnosti zdieľania informačných zdrojov.

Stretnutie súčasných a bývalých zamestnancov škôl na Holubyho chate na Veľkej Javorine má za úlohu obnoviť prerušené vzťahy medzi bývalými aj súčasnými zamestnancami oboch škôl. Po odchode na zaslúžený dôchodok seniori aktívne udržiavajú styky prevažne s domovskou školou. Vzájomné stretnutia súčasných zamestnancov sa obmedzujú na úzke pracovné skupiny pri riešení konkrétnych projektov.

Pre podporu a obnovenie starých vzťahov chceme zorganizovať výstup zamestnancov škôl - súčasných i bývalých, na Veľkú Javorinu z oboch strán hranice. Na Holubyho chate následne prebehne prezentácia spoločných i samostatných aktivít realizovaných na oboch školách a spoločenský večer. Druhý deň programu na

Veľkej Javorine sa ponesie v duchu histórie samotnej Holubyho chaty v podobe odbornej prednášky na túto tému pripravenej učiteľmi dejepisu oboch škôl.

Po realizácii jednotlivých aktivít projektu očakávame najmä výrazné posilnenie našich vzájomných vzťahov s cezhraničným partnerom. V rámci udržateľnosti projektu chceme organizovať pravidelné stretnutia na úrovni vedenia škôl a predmetových komisií odborných predmetov za účelom postupného zvyšovania korelácie odborného vzdelávania vo vybraných odboroch. Taktiež chceme na základe florbalového turnaja založiť novú tradíciu pravidelných športových stretnutí študentov.

Po vytvorení hranice začali vzájomné vzťahy upadať. Realizáciou aktivít projektu sa obnovia niektoré sociálne väzby, vytvoria sa nové a vznikne i nová tradícia prepájajúca žiakov i učiteľov oboch škôl. Regióny, v ktorých obe stredné školy pôsobia, sú od nepamäti kultúrne spojené. Tieto dôvody spolu so spolupracou z minulosti dávajú silné predpoklady k úspešnému naplneniu cieľov projektu prostredníctvom realizácie jednotlivých jeho aktivít.

P.M., foto: S.M.

Stalo sa už tradíciou, že na stránkach školského časopisu prinášame rubriku približujúcu osudy a názory bývalých študentov našej školy. Tentokrát vám predstavíme mladého úspešného projektanta v spoločnosti zaoberajúcej sa meraním a reguláciou. Zoznámte sa, prosím, Ing. MICHAL KARAS.

NAŠI EX

klišé a zároveň dostatočne približia môj vzťah k SPŠ sú „rád“ a „často“.

Ako s odstupom času hodnotíte úroveň SPŠ Myjava?

SPŠ mi dala to, čo som od nej očakával a moje očakávania boli vysoké. Mimo technických predmetov, pri ktorých sa na priemyselnej škole predpokladá, že budú na vysokej úrovni, ma prekvapili najmä humanitné predmety. A úprimne, v dospievaní mi viac pomohol Holden Caulfield než parciálna derivácia.

Pamätáte sa, čo pred rokmi rozhodlo, že ste si po skončení ZŠ vybrali práve myjavskú priemyslovku?

Vplyv na rozhodnutie mali najmä príbehy vypočuté z úst blízkych rodinných príslušníkov, ktorí SPŠ Myjava navštevovali v dobe jej najväčšieho rozmachu. Samozrejme, pred rozhodnutím som navštívil niekoľko prezentácií stredných škôl, pričom sa mi len potvrdilo, že SPŠ Myjava je správna voľba.

V ktorých rokoch a aký študijný odbor ste študovali na SPŠ Myjava?

SPŠ Myjava som navštevoval v rokoch 2008 až 2012, pričom môj študijný odbor bol technické lýceum so zameraním na informatiku.

Ako spomínate na vaše stredoškolské časy?

Spomienky na SPŠ, a to určite nielen vo mne, vyvolávajú také neopísateľné komplexné emócie, že jediné dve slová, ktoré nebudú

Myslíte si, že sa dnešní stredoškoláci líšia od tých počas vášho štúdia?

Formy sa menia, obsah zostáva rovnaký. Každý má v sebe vzburu, úzkosť, ale aj nádej a vieru.

Pamätáte sa ešte na školský časopis Strojár?

Strojára si pamätám, bohužiaľ, častejšie som ale čítal suplovanie na prvom poschodí.

Štúdium na ktorej vysokej škole ste si vybrali po absolvovaní maturitných skúšok?

V hre bolo niekoľko vysokých škôl, ale zvíťazila FAI UTB Zlín.

Čo bolo na štúdiu najľahšie a naopak, čo vám spôsobovalo najväčšie problémy.

Najľahšie bolo zbehnúť do bytu o poschodie nižšie za bývalým priemyslovákom Andrejom, že či nejdeme na jedno. Najťažšie bolo zostať u jedného.

Vysoká škola je ako zrkadlo, čo jej dáte, to vám vráti. Keďže som toto pochopil, podarilo sa mi absolvovať relatívne hladko celé štúdium. Dokonca mám dva červené diplomy a cenu rektora, ale na polici sú zapadané prachom rovnako ako napomenutie z internátu SPŠ.

Kam vás životné osudy zaviedli po skončení vysokej školy, kde ste pracoval a pracujete v súčasnosti?

Už v priebehu vysokej školy som navštívil niekoľko firiem z môjho odboru, s ktorými som riešil námety na moju diplomovú prácu, nakoľko som chcel, aby jej vypracovanie prinieslo reálny úžitok v praxi. Vždy som medzi rečou nezabudol spomenúť, že by som sa v budúcnosti rád zamestnal v danej

spoločnosti. Čuduj sa svete, ešte som nemal po promóciách a už som mal podpísanú pracovnú zmluvu.

Čo je konkrétnou náplňou vašej terajšej práce?

V súčasnosti pracujem na pozícii projektanta v spoločnosti zaoberajúcej sa meraním a reguláciou, zároveň postupne preberám zodpovednosť za technologickú integráciu pri koncepčných návrhoch objektov.

Pri náročnej práci vám asi veľa voľného času nezostáva. Ale ak si ho predsa nájdete, čomu sa najradšej venujete?

Mimo času stráveného s rodinou sa venujem aj ďalšiemu sebavzdelávaniu. Samozrejme, rodina vždy zvíťazí.

Čo považujete v živote za najdôležitejšie?

Bude to opätovne klišé, ale rodinu. Ten, kto nezažil narodenie dieťaťa, si nevie predstaviť, čo sa stane s doterajšími životnými prioritami.

Na záver - čo by ste zaželeli súčasným študentom, prípadne profesorom priemyslovky?

Nakoľko dobre poznám kopanice v zimných mesiacoch, želim bezpečné cesty a ak chcete počuť niečo zmysluplnejšie ... **Robte veci naplno alebo ich nerobte vôbec.**

V mene celej redakcie vám želáme ešte veľa pracovných, ale i osobných úspechov!

Foto: rodinný album Ing. Michala Karasa

TRENČIANSKY
SAMOSPRÁVNÝ
K R A J

PRÍBEHY UKRYTÉ V KNIHÁCH

Projekt bol zrealizovaný vďaka
Participatívneho komunitnému
rozpočtu TSK

Príbehy ukryté v knihách

- nová rubrika nášho časopisu.

*Čítal si zaujímavú knihu, upútal ťa konkrétny literárny príbeh či postava?
Napíš o tom článok a inšpiruj aj ostatných k prečítaniu príbehu.*

Rada by som vám predstavila knihu americkej spisovateľky **Suzanne Collinsovej** **Hry o život**. Jej dej sa odohráva v neurčitej budúcnosti. Bohatí ľudia žijú v mieste nazvanom Panem ovládanom honosným Sídлом, ktoré obklopuje dvanásť chudobných obvodov. Sídlo vládne železnou päsťou a svoju moc dokazuje okrem iného tým, že si raz do roka vezme z každého obvodu jedného chlapca a jedno dievča vo veku od dvanásť do osemnásť rokov, aby sa zúčastnili na Hrách o život a pred zrakmi televíznych divákov bojovali na život a na smrť. Prežiť môže vždy len jeden.

Hlavnou hrdinkou je šestnásťročná Katniss Everdeenová, ktorá žije sama so svojou mamou a mladšou sestrou Prim. O otca prišla pred rokmi pri banskom nešťastí. Vie strieľať z luku a na živobytie si privyrába pytliačením v lesoch.

Keď do Hier o život vylosujú Prim, Katniss sa dobrovoľne prihlási namiesto nej. Z chlapcov je za ich obvod vybraný Peeta, ktorý kedysi zachránil Katniss život. Obaja cestujú do Panemu, aby sa mohli pripraviť na hry.

Deň pred začiatkom hier čaká na zúčastnených interview, v ktorom Peeta povie, že miluje Katniss, aby si získali srdcia

divákov. Katniss s tým zo začiatku nesúhlasí, ale neskôr ju Peeta presvedčí, že to bude tak lepšie.

Keď sa do Hier o život zapoja profesionáli, každoročne trénujúci na hry, Katniss a Peeta vytvoria dočasný tím. V aréne stretne Katniss Rue, ktorá jej pomohla zbaviť sa profesionálov tým, že na nich zhodila úľ zmutovaných ôs. Niekoľko ôs však uštipne aj Katniss, ktorá z toho má halucinácie a vtedy sa o ňu stará Rue. Neskôr však príde Rue o život.

V aréne sa nečakane zmenia pravidlá – ak zostane nažive chlapec aj dievča z toho istého kraja, obaja sa stanú víťazmi. Katniss začne hľadať Peetu a nájde ho zraneného pri strome. Začne sa o neho starať, až pokým ich porotcovia nedonútia stretnúť sa pri Rohu hojnosti. Tam sa ich pokúsi zabiť Kato, ale nakoniec ho premôžu. Zrazu sa ozve hlásenie, že pravidlá sa znovu zmenili – vyhrať môže iba jeden...

Ako to nakoniec skončí, však už neprezradím. Prečítajte si celú knihu, veď tento román je plný napätia, dobrodružstva aj lásky a hoci dej sa odohráva v budúcnosti, dajú sa v ňom nájsť znepokojivé podobnosti zo života v súčasnosti.

Jana Eliášová

Suzanne

Collinsová je americká spisovateľka a televízna scenáristka. V tomto roku oslávi svoje 58. narodeniny.

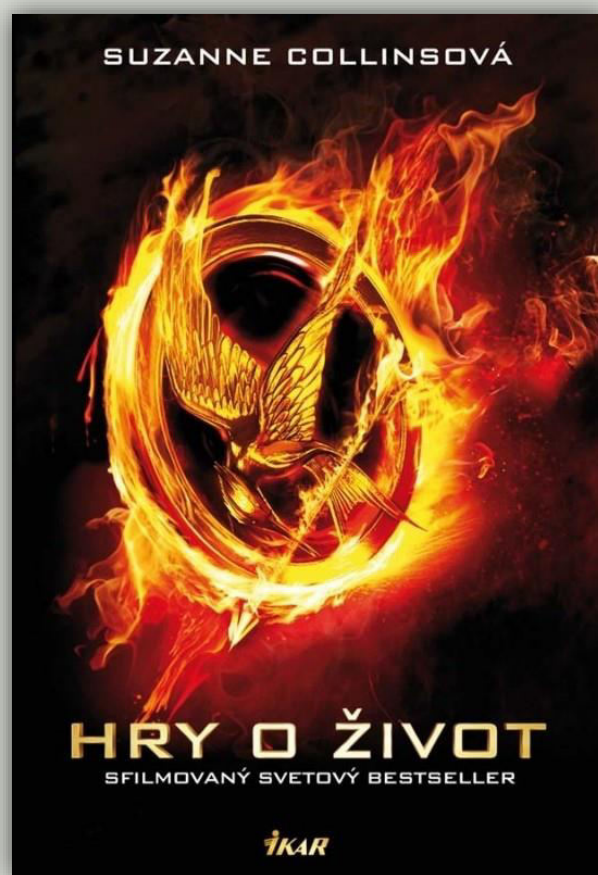
Vyštudovala odbor dramatické písanie na univerzite v New Yorku, kde získala titul M.F.A. V súčasnosti žije v Connecticute s manželom a dvomi deťmi.

Suzanne Collinsová sa na začiatku kariéry venovala televíznej tvorbe pre deti. Stretnutie so spisovateľom Jamesom Proimosom ju inšpirovalo k písaniu pôvodnej literatúry pre mládež. Popularitu získala vďaka sérii kníh o chlapcovi Gregorovi, ktorý sa podobne ako Alica v krajine zázrakov prepadne do podzemia, ibaže jeho príhody sú oveľa nebezpečnejšie.

V septembri 2008 Scholastic Press vydali jej román **Hry o život**. Raz v noci údajne Collinsová sledovala súbežne niekoľko programov, kde bežali rôzne televízne reality šou a na ďalších si všimla zábery z vojny v Iraku. Obrázky sa jej v hlave začali miešať, a tak vznikol príbeh odvážnej Katniss

SUZANNE COLLINSOVÁ

Everdeenovej. Kniha bola tiež čiastočne inšpirovaná gréckym mýtom o Theseusovi a Minotaurovi. Autorka priznala, že tento mýtus ju v detstve zaujal a zároveň desil. Ďalšou inšpiráciou bola kariéra jej otca v Air

Force, ktorá jej umožnila lepšie pochopiť chudobu, hlad a dôsledky vojny.

Autorka pôvodne nezamýšľala urobiť z Hier o život trilógiu. Keď však dopísala tento román, vedela, že bude musieť prísť i pokračovanie. V septembri 2009 vyšla druhá časť pod názvom **Skúška ohňom** a vzápätí v roku 2010 tretia, a zároveň posledná časť, **Drozdajka**. Za prvých 14 mesiacov bolo predaných 1,5 milióna kusov prvých dvoch častí spomínanej trilógie, a to len v severnej Amerike. Veľký úspech sprevádzal aj filmové spracovanie trilógie.

RR

BOLA RAZ JEDNA

TRIEDA - 2.C

horný rad zľava: Strejček, Peterka, Omasta, Čermák, Švec, Nemec

dolný rad zľava: Piešťanský, Višňovský, Dunka, Dedík, Ragan, PhDr. Maliarik

Charakterizujte vašu triedu 2 – 3 slovami

- zábavná, vtipná
- bláznivá
- zručná
- všetko rozbijeme

Čo vám vyučujúci vyčítajú?

- rozprávanie na hodinách
- mobily
- neskoré príchody
- fajčenie
- všetko
- Nemca

Za čo vás chvália?

- ▲ keď sme ticho
- ▲ oni nás chvália?
- ▲ za dobré známky
- ▲ za športové úspechy
- ▲ za poslušnosť
- ▲ za čo?

Najvtipnejší človek z triedy

- ☺ Nemec Tomáš (7)
- ☺ Omasta Daniel (5)

Najzodpovednejší človek z triedy

- ♣ Čermák Vladislav (6)
- ♣ Švec Michal (4)
- ♣ Nemec Tomáš (4) ☺

Najmúdrejší človek z triedy

- ♦ Švec Michal (6)
- ♦ Čermák Vladislav (5)

Najvyšší z triedy

- ▣ Švec Michal (195 cm),

Najnižší z triedy

- Dedík Branislav (161 cm)

Najukecanejší človek z triedy

- Nemec Tomáš (7)
- Dedík Branislav (6)

Najlepší športovci triedy

- ♠ futbal – Nemec Tomáš, Feranec Filip
- ♠ atletika – Čermák Vladislav
- ♠ kulturistika – Dunka Adam
- ♠ beh – Piešťanský Matej

Umelecky zameraní ľudia triedy

- 🎵 Švec Michal – programming player

Kto sa prvý ožení?

- ♥ Omasta Daniel (7)
- ♥ Strejček Viktor (4)

Kto to dotiahne ďalej?

- ✈ Omasta Daniel – poľnohospodárstvo
- ✈ Švec Michal – podnikanie
- ✈ Nemec Tomáš – povolanie - syn
- ✈ Ragan Viktor – atómový fyzik
- ✈ Feranec Filip – futbal

Najlepší zážitok triedy?

- ☞ koncornočná chata
- ☞ vianočné posedenie
- ☞ lyžiarsky kurz
- ☞ autosalón

Najobľúbenejšie predmety

- 📅 prestávka (8), telesná a športová výchova (7)

Najťažšie predmety

- 🔍 anglický jazyk (8), matematika (4), fyzika (3), slovenský jazyk a literatúra (3)

Aký je váš triedny?

- † zábavný
- † prísny
- † fantastický
- † tvorivý
- † super Paľko Maliarik
- † spravodlivý

Čo vám v škole najviac chýba?

- dievčatá
- lepšia WI-FI
- fajčiarska prestávka
- reštaurácia

- viac CNC
- lacnejšie ceny v bufete

Čo by ste zmenili na vašej triede?

- ⌘ IQ niektorých spolužiakov
- ⌘ nič

Charakteristika bola zostavená podľa najčastejšie sa opakujúcich odpovedí v ankete triedy
foto: M., P.

Našu priemyslovku navštevovalo a navštevuje viacero študentov, ktorých prioritným voľnočasovým koníčkom a vášňou sa stal šport. Medzi tých súčasných patria aj talentovaní volejbalisti, hráči VO TJ Spartak Myjava – mechatronik Ondrej Zeman z 3.A a logista z 2.B Tobias Viskup. Obaja ochotne súhlasili s krátkym rozhovorom.

NAD SIEŤOU

POD SIEŤOU

Ako si sa dostal k volejbalu?

Ondrej: Prostredníctvom brata, ktorý hrával volejbal. Jedného dňa som sa aj ja rozhodol, že to skúsím a začalo ma to baviť.

Tobias: K volejbalu som sa dostal na základnej škole, keď mi rodičia navrhli, že by som to mohol vyskúšať. A celkovo sa mi tento šport páčil.

Ako dlho sa mu venuješ?

Ondrej: Budú to 3 roky.

Tobias: Venujem sa mu asi 5 rokov.

Čo pokladáš za svoj najväčší športový úspech?

Ondrej: 3. miesto na Majstrovstvách Slovenska vo volejbale juniorov a 3. miesto na Majstrovstvách Slovenska žiakov.

Tobias: Medzi moje doteraz najväčšie úspechy patrí asi účasť na turnajoch MEVZA Championships v českom Zlíne a slovinskom Maribore (v Zlíne sme obsadili 2. miesto). Ďalej za úspech pokladám širšiu nomináciu na majstrovstvá Európy vo volejbale. Z klubových výsledkov môžem vyzdvihnúť 3. miesto Myjavy na Slovensku.

Máš nejaký idol?

Ondrej: Mojm idolom je môj najstarší brat Michal Zeman.

Tobias: Áno, mám, je to môj spoluhráč a priemyslovák Matúš Durec ☺.

Popíš nám bežný tréning.

Ondrej: Každý tréning je iný, nedá sa to presne popísať.

Tobias: Náš tréning väčšinou trvá 2 hodiny.

Začíname hrou, potom nasleduje rozcvička, rozbehanie, rozsmiečovanie. Potom ideme na hlavné cvičenia a tie hráme a súčasne do toho máme nahodené lopty alebo musíme potvrdiť bod. Nasledujú individuálne tréningy, v rámci ktorých trénujeme blok, pole, servis. Po víkendových zápasoch si v pondelok zahráme florbal a futbal.

Ako hodnotíš doterajší priebeh aktuálnej sezóny?

Ondrej: Veľmi pozitívne!

Tobias: Momentálne sme sa chytili víťaznej vlny, v poslednej dobe všetko vyhrávame. Celkovo sme z posledných 12 zápasov prehrali len dva.

Aké sú tvoje ciele do budúcnosti?

Ondrej: Neustále sa zlepšovať a dosiahnuť čo najlepšie výsledky v jednotlivých súťažiach.

Tobias: Aby sme s volejbalovým tímom Myjavy skončili na Slovensku prví a aby som podal čo najlepší výkon na najbližšej MEVZE i v rámci kvalifikácie na majstrovstvá Európy vo volejbale, ktoré sa budú konať v Lotyšsku.

Máš nejaký vysnívaný tím, kam by si sa chcel dostať?

Ondrej: Nie, nemám.

Tobias: Áno, chcel by som sa dostať do zahraničia, asi do Ruska alebo do Talianska. A bolo by mi jedno, za ktorý konkrétny tím by som hral.

Čo ti šport dáva? Čo ti šport berie?

Ondrej: Šport mi, samozrejme, prináša potešenie, ale na druhej strane mi berie pomerne veľa voľného času.

Tobias: Šport mi dáva vážne veľa. Robím to, čo ma baví, cvičím so svojím telom. Naplňa ma to. Bez volejbalu by som si nevedel predstaviť ani chvíľu. A taktiež mi dáva tých najlepších spoluhráčov. Berie mi dosť voľného času, ale to už k športu patrí.

Obom vám v mene celej redakcie želám veľa športových i osobných úspechov!

Filip Hanic, foto: rodinný album Matúša Durca a Tobiasa Viskupa

VIETE, ŽE...

Keď sa pozeráte na nočnú oblohu, pozeráte sa do minulosti.

Hviezdy, ktoré vidíme na nočnej oblohe, sú od nás vzdialené niekoľko

desiatok, ba až stoviek svetelných rokov (1 svetelný rok = 9 460 528 400 000 kilometrov). Kvôli obrovskej vzdialenosti trvá veľmi dlhú dobu (v ponímaní ľudského vnímania), kým k nám svetlo z hviezd dorazí a tým pádom na nočnej oblohe vidíš len to, ako dané hviezdy vyzerali v minulosti. Napríklad Vega, najjasnejšia hviezda v súhvezdí Lýra a celkovo piata najjasnejšia hviezda na oblohe, je od našej Zeme vzdialená „len“ 25 svetelných rokov, čo je relatívne blízko. To znamená, že na nočnej oblohe sa pozeráme na svetlo, ktoré hviezda vyžarovala pred 25 rokmi. V prípade iných hviezd však môže ísť o stovky až tisícky rokov.

50 tisíc buniek vo vašom tele odumrelo, no aj boli nahradené novými počas toho, ako ste prečítali túto vetu.

Najväčšia púšť na svete sa nachádza na Antarktíde.

Púšť nie je len o horúčave a piesku.

V skutočnosti sa ako púšť definuje neúrodná oblasť, ktorá trpí nedostatkom vody a vegetácie. Okrem „horúcich“ púští preto existujú aj tie polárne. Antarktická púšť je dokonca považovaná za najväčšiu na svete. Má 14 000 000 km². Sahara je považovaná za najväčšiu „horúcu“ púšť a tretiu najväčšiu púšť spomedzi všetkých púští na svete s rozlohou 9 100 000 km².

Sekvoje sú najväčšie živé stromy na tejto planéte. Môžu vyrastať až do výšky 84 metrov a do šírky v priemere neuveriteľných 8 metrov.

Vakcíny zachránili životy viac ako 20 miliónom detí v chudobných krajinách.

Najvyššia teplota na Zemi bola nameraná 13. septembra 1922 na mieste El Azizia v Líbyi a dosahovala 57,8 °C (v Európe 48 °C v Aténach 10. 7. 1977). Najnižšia teplota na Zemi bola nameraná 21. júla 1983 na mieste Vostok v Antarktíde, a to – 89 °C.

90% všetkých textových správ je prečítaných do 3 minút od odoslania.

Prvý počítač bol takmer 2,5 metra vysoký a vážil skoro 30 000 kilogramov.

Spracoval: P. Paracka, foto: internet

NIEKOĽKO OMYĽOV VŠEOBECNÉHO VZDELANIA

Po dlhom obmedzovaní jedenia máme scvrknutý žalúdok

Žalúdok si udržuje svoj tvar. Celý tráviaci systém si už zvykol na malé porcie jedla a ak sa naraz od neho vyžaduje veľká práca, bude preťažený. Spôsob, akým sa dá zmenšiť žalúdok, je chirurgický zákrok, pri ktorom sa žalúdok v prostriedku predelí silikónovou šnúrou.

Vajcia by sme mali jesť len plastovým príborom

Vajcia môžeme jesť príborom z akéhokoľvek materiálu. Výnimkou je len striebro, pretože reaguje so zlúčeninami síry v žĺtku. Strieborný príbor sčernie a vajcia nadobudnú nepríjemnú príchuť

Chameleóny prispôbujú svoju farbu okoliu

Chameleóny síce menia farbu, ale nemá to nič spoločné s ich okolím. Dôvodom na zmenu farby je strach, horúčava alebo chlad. Na farbu majú vplyv aj svetelné pomery. Všeobecne možno povedať, že chameleóny môžu byť zelené až hnedé. Tieto farby nie sú zlým maskovaním. Keď majú chameleóny strach, sú sivšie, ako keď sú rozčúlené a chystajú sa niekoho napadnúť. V noci bývajú väčšinou svetlé, čo v tom prípade nie je dobrým maskovaním.

Najdrahšia ovčia vlna je kašmír

Pravá kašmírová vlna nie je z oviec, ale z kôz. Tento druh kôz pochádza z Číny a z Mongolska. Jemná mäkká podsada srsti sa nedá strihať, musí sa len pozorne vyčesávať. Práve preto sú výrobky z kašmíru také drahé. Príležitostne môžeme naraziť na tvrdenie, že ešte drahšia je vlna z pašmírskych oviec žijúcich

v Himalájach. Pašmírová vlna je však zmesou kašmíru a hodvábu.

Gombíky slúžili na uzatváranie ošatenia

Gombíky pôvodne slúžili len ako ozdoba ošatenia. Prvé zmienky o nich pochádzajú približne z r. 2000 pred n. l. a za antických čias sa nimi ozdobovali tuniky a tógy. Nápad použiť gombíky ako uzáver sa objavil až okolo r. 1300. Gombík už nebol len ozdobou a bezprostredným následkom nového využitia bola priliehavá móda gotických čias. V renesancii prepukla skutočná gombíková mánia. Do módy prišli šaty s neuveriteľným množstvom funkčných gombíkov.

Ak hrozí nebezpečenstvo, strkajú pštrosy hlavu do piesku

Neborák vták by sa zaručene zadusil, čo by nebolo riešením problému. Dôvod, prečo pštrosy kladú hlavu na piesok, ale nikdy ju do neho nepchajú, je ten, že môžu vnímať vibrácie. Ak treba, vedľa pred nepriateľmi utekať rýchlosťou 80 km/h. Ak dôjde na obranu hniezda, pštros sa tvári, že je mŕtvy. Zvalí sa na hniezdo a prípadne

vytiahne aj krk.

Ima3kulácie

SPŠ Myjava
29.10.2019

FOTO: A. PATÁK

ŠKOLSKÝ FLORBALOVÝ TURNAJ

TERMÍN: 18. 12. 2019

Účastníci: 9 tříd - 1.A, 1.B, 2.A, 2.B, 2.C, 3.B, 3.C, 4.B, 4.C

Vítězi: 1. místo - 2.A

2. místo - 1.A

3. místo - 3.B

Foto: Monika Gablovská

STRÁNKY PLNÉ HUMORU

Pani Mlynárová telefonuje domov:

- Zlatíčko, musíš sem okamžite prísť. Do karburátora sa mi dostala voda.
- To nie je také strašné, hneď som tam. A kde stojíš s tým autom?
- V Dunaji.

Príde chlap do baru a objedná si:

- Trikrát poldeci vodky a deci sódy. Barman ho obslúži, potom chlapík vypije sódu a tie tri poldecáky naleje do decového pohára. Barman s údivom hovorí:
- Jéééj, vy ste kúzelník?

Zákazník vyťahujúc preukaz:

- Nie, Slovenská obchodná inšpekcia.

Príde starček na železničnej stanici k pokladni a hovorí:

- Prosím si jeden lístok.
- A kam ho chcete?

Starček natiahne ruku a povie:

- Sem, do ruky.

- Karol, vraj si prestal piť!
- Je to pravda.
- A čo ťa k tomu doviedlo?
- To, čo sa deje okolo nás. Vôbec nemám chuť vidieť to dvakrát.

Zhovárajú sa dvaja chlapci:

- Aj vy sa pred obedom modlíte?
- Nie, naša mama varí dobre!

Na Slovensku je to tak:

- Hovorí sa, že Jánošík bol zbojník, lebo bohatým bral a chudobným dával.

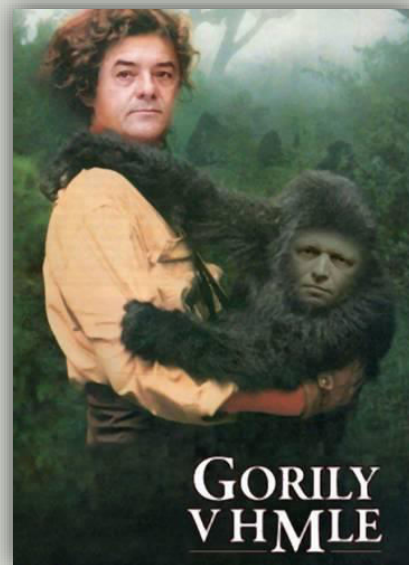

Keď sa chudobným berie a bohatým rozdáva, to už nie je zbojníctvo, ale reforma?

Zrazia sa dve autá. Šofér z jedného vystúpi a vidí, že sa zrazil so šoférkou.

Kričí na ňu:

- Baba jedna bláznivá! Robila si ty niekedy

vodičák?!

- Určite viackrát než vy! - nedá sa mladá dáma.

Stará babka hovorí v autobuse mládencovi, ktorý sedí:

- Mohol by si byť trochu slušný a postaviť sa?
- Nevstávaj, - hovorí jeho priateľ. - Ja ten vtip poznám. Ty vstaneš a ona si sadne na tvoje miesto.

- Mám kúpiť zeleného alebo červeného papagája, pane?
- Červeného, James, zelený je ešte nezrelý.

Žena v supermarkete príde k pokladníkovi a pýta sa ho:
- Čo dostanem, keď nájdem výrobok po záruke?

A pokladník na to: - Salmonelózu.

Ráno stáli vojaci vedľa skriniek s osobnými vecami, aby si ich čatár mohol prezrieť. Každému niečo vytkol a nakoniec sa zastavil pri poslednom vojakovi. Prešiel prstom po zrkadielku na dvierkach skrinky, na ktorom bol prach, ukázal naň a povedal:

- To nie je pekný pohľad, vojak!

Majiteľ skrinky zvučne odvetil:

- S tým sa nedá nič robiť, to je vaša tvár!

Na jarmoku osloví jeden trhovník druhého:

- Počuj, čo to máš za novinku Božská klobása?

- Ty to nepoznáš? - zaškerí sa predajca.

- To je taká, že len pán Boh vie, čo všetko je v nej.

Prečo nevie blondínka napísať číslo 11? Nevie, ktorú jednotku má dať prvú.

Tri fakty o škole

1. V škole si pripadá ako na policajnej stanici. Stále sa ma niečo pýtajú a ja nič neviem.

2. Keď jeden rozpráva a ostatní spia, hovorí sa tomu vyučovanie.

3. Rozdiel medzi školou a blázincom je iba telefónne číslo.

Dvaja chlapi v krčme:

- Počul si, že zdrazela voda?

- No vidíš, došlo aj na abstinentov!

Šéf prišiel do práce na úplne novom Lamborghini.

Ja: - Vau, to je ale parádne auto, vyzerá skvele!

Šéf: - Ak budeš tvrdo pracovať, dáš do toho všetko a ukážeš, čo vieš dosiahnuť, o rok budem mať také ďalšie.

Riešte hlavolam SUDOKU

Ak vás zaujal hlavolam SUDOKU v minulých číslach nášho časopisu, prinášame jeho ďalšie pokračovanie.

Ako riešiť SUDOKU? Vyplňte mriežku tak, aby každý stĺpec, riadok i štvorec s rozmermi 3x3 políčka obsahoval čísla od 1 do 9. Čísla sa nesmú opakovať. Matematiku netreba, hru vylúštite iba logickou úvahou.

	1		7					3
			6				2	7
6	2		9					
	5		4	1		6		2
4		3		7	9		1	
					4		5	9
8	9				7			
1					8			3

			3		4			
	1	2				8	9	
	6						2	
6				5				4
			1		7			
3				6				1
	9						5	
	7	8				6	4	
			9		8			

				9	1	4		
			7					
5		3			4	9		
7		4					5	
9				2				1
	2					6		4
		6	3			5		7
				7	6			
		7	8	1				

			8		1			
						4	3	
5								
				7		8		
						1		
	2			3				
6							7	5
		3	4					
			2			6		

KVÍZ

VIETE PRIRADIŤ SLOVENSKÉ POHORIA K ICH NAJVYŠŠÍM VRCHOM?

1. Ako sa volá najvyšší vrch Nízkych Tatier?

- a) Gerlachovský štít
- b) Ďumbier
- c) Veľký Kriváň

2. Najvyšší vrch ktorého pohoria je Babia hora?

- a) Volovské vrchy
- b) Oravské Beskydy
- c) Poľana

3. Ktorý z vrcholov Vysokých Tatier je najvyšší?

- a) Kriváň
- b) Lomnický štít
- c) Gerlachovský štít

4. Najvyšší vrch ktorého pohoria je Kozí chrbát?

- a) Starohorské vrchy
- b) Veporské vrchy
- c) Chočské vrchy

5. Ako sa volá najvyšší vrch Malej Fatry?

- a) Veľký Kriváň
- b) Veľký Choč
- c) Repisko

6. Najvyšším vrchom ktorého pohoria je Skorušina?

- a) Oravská Magura
- b) Kysucké Beskydy
- c) Skorušinské vrchy

7. Ako sa volá najvyšší vrch pohoria Kysucké Beskydy

- a) Veľká Rača
- b) Oščadnica
- c) Kysučan

8. Najvyšší vrch ktorého pohoria je Šimonka?

- a) Vihorlatské vrchy
- b) Slanské vrchy
- c) Šimonské vrchy

9. Ako sa volá najvyšší vrch pohoria Javorníky?

- a) Veľký Polom
- b) Veľký Javorník
- c) Vysoké skalky

10. Najvyšší vrch ktorého pohoria je Fabova hoľa?

- a) Veporské vrchy
- b) Muránska planina
- c) Vtáčnik

Správne odpovede: 1b, 2b, 3c, 4a, 5a, 6c, 7a, 8b, 9b, 10a

Šéfredaktor:

Radovan Pekar

Redakčná rada

**Matúš, Augustín, Erik Bordáč,
Peter Filípek, Filip Hanic,
Stanislav Kuba, Roman Hanic,
Patrik Paracka, Patrik
Pobjecký, Filip Sloboda**

Korektúry

**Mgr. I. Maliariková,
PhDr. P. Maliarik**

Tlač

L. Ondrejčíková

Vydané

28.01.2020

**Adresa redakcie
Ul. SNP 8
907 01 Myjava**

70. výročie SPŠ

